

စိတ်ကူးရှိသူ အနုပညာ

သားသမီး

အပြောင်းအလဲ

စိုးပွားရေး

ခေါင်းဆောင်မှု

ဆရာ

ကျောင်းသား

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

စီမံခန့်ခွဲမှု

ပိုင်းသင်းဆက်ဆံရေး

အောင်မြင်ရေးအတွက် စိတ်နေစိတ်ထား

ကောင်းသာ-မြန်မာပြန်

MINDSET

The New Psychology of Success
CAROL S.DWECK, Ph.D.

mg.yoe.com

“တကယ်လို့ သင်ဟာ လူတွေကို သို့မဟုတ် မိဘတစ်ဦးလို စီမံခန့်ခွဲနေရရင်၊ အရာရာကို ချထားပြီး ဤ စာအုပ်ကိုသာ ဖတ်ပါ။
‘ဂိုင်ကာဝါစာကီ’ 'The Art of the Start' ကိုရေးသူ။

စကန်းဖိုဒ် တက္ကသိုလ်စိတ်ပညာရှင် ‘ကယ်ရီဒဝက်’ ဆယ်စုနှစ်များစွာ အောင်မြင်ရေးနဲ့ အားထုတ်မှုများအကြောင်း သုတေသနပြုချက်များနှင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှုရဲ့ စွမ်းအားဆိုတဲ့ မြေကြီးတုန်လှုပ်ဖွယ် အယူအဆများကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရှိရပါတယ်။ ‘ဒဝက်’ ရဲ့ ရှင်းပြချက်အရ၊ ကျွန်တော်တို့ကို အောင်မြင်မှုတွေ ယူဆောင်ပေးတာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အရည်အချင်းတွေနဲ့ ပါရမီတွေသာ မကသေးဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ပန်းတိုင်တွေကို ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှုနဲ့ ချဉ်းကပ်သလား၊ ကြီးထွားတိုးတက်နေတဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှုနဲ့ ချဉ်းကပ်သလားဆိုတာလည်း ပါနေတယ်။

‘ပိုးဘရွန်ဆန်’ 'Nurture Shock' ရေးသူစာရေးဆရာ။

‘ကယ်ရီဒဝက်’ ရဲ့ စိတ်ခွင်ကျထားမှုနဲ့ အသိဉာဏ်အမြော်အမြင်အကြောင်း သုတေသနပြုချက်တွေဟာ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ရှုထောင့်အားလုံးကို ဖွင့်လှစ်လိုက်ပါတော့တယ်

“ဒန်ရယ်၊ အိပ်ချ်၊ ပင့်ခ်” 'A Whole New Mind' နဲ့ 'Drive' ရေးသူ။

အောင်မြင်ရေးအတွက် စိတ်နေစိတ်ထား

ကောင်းသာ-မြန်မာပြန်

KGT00479
2,000.00 KS

အောင်မြင်ရေးအတွက်စိတ်နေစိတ်ထား၊ ကောင်းသာ

စာမူကိစ္စမှာ ၁၉၁++ မူကိစ္စမှာ ၁၂ •ဂခင်ဘိ x ၁၈ •၅ ခင်ဘိ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၇၊ ဇွန်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းချေး ၂၀၀၀ ကျပ်

email: skceph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

အောင်မြင်ရေးအတွက်
စိတ်နေစိတ်ထား

MINDSET

The New Psychology of Success

CAROL S.DWECK, Ph.D.

ကောင်းသာ

မြန်မာပြန်

mgyoe.com

mgyoe.com

"Mindset" ဟူသည်မှာ မကြာခဏပြောင်းလဲရန် ခက်လှသော၊ ပုံသေအယူအဆများ သဘောထားများ၏ အစုဖြစ်သည်။

အနီးစပ်ဆုံးတိုတိုတုတ်တုတ် “ဝေါဟာရသစ်” အဖြစ် ဤစာအုပ်ရဲ့ အမည် Mindset ကို “အောင်မြင်ရေးအတွက် စိတ်နေစိတ်ထား” လို့မှည့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

ကောင်းသာ

“လူတိုင်းဒီစာအုပ်ကို ပိုင်ထားသင့်တယ်”

Chip Heath & Dan Heath

"Made to Stick" နဲ့ "Switch" စာအုပ်များရဲ့စာရေးဆရာများ

(အောင်မြင်ရေးစိတ်ပညာသစ်)

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အစွမ်းအစများပြည့်ဝအောင် လုပ်ငန်း မည်သို့လေ့လာနိုင်ပုံ။

ရေးသူ- ကယ်ရီအက်စ်ဒဝက် (ပီ-အိမ်ချီ-ဒီ)

မာတိကာ

- စာရေးသူ ရဲ့ အကြောင်း	က
- နိဒါန်း	ခ
၁။ စိတ်ခွင်ချထားမှုများ	၁
□ လူတွေက ဘာကြောင့် ခြားနားနေရသလဲ	၂
□ သင့်အတွက် ဒါတွေအားလုံးက ဘာအဓိပ္ပာယ်ဆောင်နေသလဲ။	
စိတ်ခွင်ချမှု ၂ မျိုး	၄
□ စိတ်ခွင်ချမှု ၂ မျိုးမှ ရှုမြင်သုံးသပ်ချက်တစ်ရပ်	၅
□ ဒါဖြင့် အသစ်အဆန်းဆိုတာ ဘာပါလိမ့်	၆
□ မိမိကိုယ်တိုင်ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်း ကိုယ့်ရဲ့ ရပိုင်ခွင့်နဲ့ အကန့်အသတ်တွေကို ဘယ်သူက တိတိကျကျ ရှုမြင်တတ်သလဲ ဘာတွေလှောင်ထားသလဲ	၈
□ ဘာတွေ လှောင်ထားသလဲ	၈
၂။ စိတ်ခွင်ချထားမှုထဲ ထိုးထွင်းကြည့်ခြင်း	၁၁
□ လေ့လာရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ အောင်မြင်သလား သို့မဟုတ် သင်စမတ်ကျကြောင်း သက်သေပြသလား	၁၂

□ စိတ်ခွင်ချထားမှုက ကျဆုံးခြင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောင်းလဲပစ်တယ်	၂၃
□ စိတ်ခွင်ချထားမှုက အားထုတ်မှုရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောင်းလဲပစ်တယ်	၂၉
□ မေးခွန်းများနဲ့ အဖြေများ	၃၈
၃။ တတ်စွမ်းနိုင်မှုနဲ့ ပြီးမြောက်နိုင်မှုတို့ရဲ့ အမှန်တရား	၄၄
□ စိတ်ခွင်ချထားမှုနဲ့ ကျောင်းတွင်းရယူဆွတ်ခူးနိုင်ခြင်း	၄၆
□ အနုပညာရေးတတ်စွမ်းနိုင်မှုက လက်ဆောင်မွန်တစ်ခုပဲလား	၅၅
□ ချီးမြှောက်ခြင်းများနဲ့ အကောင်းမြင်တံဆိပ်တပ်ခြင်းတို့ရဲ့အန္တရာယ်	၅၈
□ မကောင်းမြင်တံဆိပ်တပ်ခြင်းနဲ့ ယင်းတို့ အလုပ်လုပ်ပုံ	၆၀
၄။ အားကစားများ။ ချန်ပီယံတစ်ဦးရဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှု	၆၅
□ သဘာဝကျကျအယူအဆ	၆၇
□ စရိုက်သဘာဝလက္ခဏာ	၇၂
□ အောင်မြင်မှုဆိုတာဘာလဲ	၇၇
□ ကျဆုံးခြင်းဆိုတာ ဘာလဲ	၇၈
□ အောင်မြင်မှုကို တာဝန်ယူကြီးကြပ်ခြင်း	၇၉
□ ကြယ်ပွင့်တစ်လက်ဖြစ်ရခြင်းက ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိပါသလဲ	၈၁
□ စိတ်ခွင်ချမှုများကို နားထောင်ကြည့်ခြင်း	၈၃

- ၅။ လုပ်ငန်းပိုင်း၊ စိတ်ခွင်ချမှုနဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု
 - “အင်ရွန်” နဲ့ပါရမိပါတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှု ၈၅
 - တိုးတက်ကြီးပွားလာနေတဲ့ အဖွဲ့အစည်းကြီးများ ၈၆
 - စိတ်ခွင်ချမှုလေ့လာချက်နဲ့
စီမံခန့်ခွဲရေးဆုံးဖြတ်ချက်များ ၈၈
 - ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှု ၈၉
 - ပုံသေစိတ်ခွင်ချတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့
လက်တွေ့လုပ်ပုံကိုပုံ ၉၂
 - ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချတဲ့ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့
လက်တွေ့လုပ်ပုံကိုပုံ ၁၀၁
 - အုပ်စုလိုက်အတွေ့နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့စဉ်းစားခြင်း ၁၀၆
 - စေ့စပ်ဖျန်ဖြေရေးသမားတွေက မွေးရာပါလား၊
လုပ်ယူလို့ရသလား ၁၀၉
 - ကော်ပိုရိတ်သင်တန်း။ မန်နေဂျာတွေ မွေးရာပါလား။
လုပ်ယူလို့ရသလား ၁၁၀
 - ခေါင်းဆောင်တွေက မွေးရာပါလား၊
လုပ်ယူလို့ရသလား ၁၁၂

- ၆။ ဆက်ဆံရေးများ။
 - အချစ်ရေး (မချစ်ရေး) မှာ စိတ်ခွင်ချမှုများ ၁၁၄
 - ဆက်ဆံရေးတွေက ခြားနားကြပါတယ် ၁၁၇
 - ချစ်ကြိုက်မိကြတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုများ ၁၁၈
 - ဘဝကြင်ဖော်က ရန်သူတဲ့လား ၁၂၂
 - အပြိုင်အဆိုင်။ ဘယ်သူက အကြီးမြတ်ဆုံးလဲ ၁၂၄

□ ဆက်ဆံရေးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခြင်း	၁၂၅
□ မိတ်ဆွေဖြစ်ရေး	၁၂၆
□ ရှက်ကြောက်တတ်မှု	၁၂၈
□ ဗိုလ်ကျခြင်းနဲ့ သားကောင်များ လက်စားချေမှုပြန်လည်လာပြီ	၁၃၁
၇။ မိဘများ၊ ဆရာများ၊ နည်းပြသူများ။ စိတ်ခွင်ချမှုများ ဘယ်ကလာသလဲ	၁၃၆
□ မိဘများ (နဲ့ ဆရာများ)။ အောင်မြင်မှုနဲ့ ကျဆုံးမှုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သတင်းပို့ချက်များ	၁၃၈
□ ဆရာများ (နဲ့မိဘများ)။ ကြီးမြတ်တဲ့ဆရာများ (နဲ့မိဘများ) ဖြစ်လာအောင် ဘာကလုပ်ပေးနေသလဲ	၁၅၁
□ နည်းပြဆရာများ။ စိတ်ခွင်ချမှုတစ်လျှောက်အောင်ပွဲခံခြင်း	၁၅၈
၈။ စိတ်ခွင်ချမှုများ ပြောင်းလဲခြင်း	၁၆၆
□ ပြောင်းလဲခြင်းရဲ့သဘာဝ	၁၆၆
□ စိတ်ခွင်ချသင်ကြားပို့ချချက်များ	၁၆၉
□ စိတ်ခွင်ချမှုအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတစ်ခု	၁၇၀
□ ဦးနှောက်ဗေဒ	၁၇၂
□ ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်းနောက်ထပ်	၁၇၄
□ ပထမ ခြေလှမ်းကိုလှမ်းသော်	၁၇၄
□ မပြောင်းလဲချင်ကြတဲ့လူတွေ	၁၇၇

- သင့်ကလေးရဲ့စိတ်ခွင်ချမှုကို ပြောင်းလဲပေးခြင်း ၁၈၀
- စိတ်ခွင်ချမှုနဲ့ စိတ်တန်ခိုး ၁၈၅
- ပြောင်းလဲမှုကို ထိန်းသိမ်းထားခြင်း ၁၈၈
- ရှေ့သို့သွားရာလမ်း ၁၉၉

• mgyoe.com

mgyoe.com

စာရေးသူရဲ့အကြောင်း

“ကယ်ရီ၊ အက်စ်၊ ဒဝက်” (Ph.D) ဟာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး လူမှုရေးစိတ်ပညာတိုးတက်မြှင့်တင်ရေးစိတ်ပညာနယ်ပယ်တွေမှာ ကမ္ဘာ့ရှေ့ဆောင်သုတေသီတွေထဲက တစ်ယောက်အဖြစ် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသိအမှတ်အပြုခံရသူဖြစ်တယ်။ သူမက ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ်က “ဝီလျံ၊ ဘီ၊ ရမ်းဖို့ဒ်” စိတ်ပညာပါမောက္ခဖြစ်တယ်။ အခုလက်ရှိ၊ ‘စတန်းဖို့ဒ်’ တက္ကသိုလ်ရဲ့ “လူးဝစ်နဲ့ ဗာဂျီးနီးယားအိတန်” စိတ်ပညာပါမောက္ခ ဖြစ်နေတယ်။ အမေရိကန်ဝိဇ္ဇာနဲ့ သိပ္ပံအကယ်ဒမီအဖွဲ့ကြီးရဲ့ အဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူမရဲ့ဘွဲ့ယူစာအုပ်ကျမ်း "Self-Theories Their Role in Maturation, Personality and Development" ကို "World Education Fellowship" က တစ်နှစ်တာ အကောင်းဆုံးစာအုပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့တယ်။ သူမရဲ့လက်ရာ ဆောင်းပါး တွေတွေကို “နယူးယောက်ကား” မဂ္ဂဇင်း “နယူးယော့ခ်တိုင်း ‘သတင်းစာ၊ ‘ဝါရှင်တန်ပို့စ်” သတင်းစာ၊ “သည်ဘော့စတန်ဂလုပ်” သတင်းစာတွေက ဖော်ပြပေးကြတယ်။ "To day" နဲ့ 20/20 “တီဗီအစီအစဉ်တွေမှာလည်း သူမကို တွေ့ရတယ်။ ယခု ကယ်လီဖိုးနီးယား ‘ပါလိုအော်တို’ မှာ ခင်ပွန်းသည်နဲ့အတူ နေထိုင်လျက် ရှိပါတယ်။ ။

နိဒါန်း

တစ်နေ့မှာ ကျွန်မရဲ့ကျောင်းသားတွေက ကျွန်မကို ဒီစာအုပ်ရေးဖို့ အမိန့်ချတယ်။ သူတို့က ကျွန်မတို့အလုပ်ကို သူတို့ဘဝတွေပိုကောင်းအောင် လုပ်ရေးအတွက် သုံးစေချင်ကြတယ်။ ဒီကိစ္စက ကျွန်မရဲ့ နံပါတ်တစ်ဦးစားပေးချက်ဖြစ်လာတယ်။

ကျွန်မရဲ့အလုပ်က လူတွေရဲ့ ယုံကြည်မှုစွမ်းအားကို ဖော်ပြဖို့ စိတ်ပညာရဲ့ ရိုးရာအစဉ်အလာ အစိတ်အပိုင်းပဲ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်မတို့ သတိပြုမိတဲ့ သတိမပြုမိတဲ့ ယုံကြည်မှုတွေရှိနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေက ကျွန်မတို့ လိုချင်တာ ဒါတွေအောင်အောင်မြင်မြင်ရအောင် လုပ်နိုင် မလုပ်နိုင်ဆိုတာတွေအပေါ်မှာ အားကောင်းကောင်းနဲ့ အကျိုးသက်ရောက်နေပါတယ်။ လူတွေရဲ့ ယုံကြည်မှုတွေ ဘယ်လိုပြောင်းလဲနေတယ်ဆိုတာ အရိုးရှင်းဆုံးယုံကြည်မှုတွေတောင် ထင်ရှားတဲ့ အာနိသင်တွေ ရှိနိုင်တယ် ဆိုတာတွေကို ရိုးရာအစဉ်အလာက ပြနေပါတယ်။

ဒီစာအုပ်မှာ ကျွန်မတို့သုတေသနလုပ်လို့ တွေ့ရတဲ့ယုံကြည်မှုတစ်ခု၊ သင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ရိုးရှင်းတဲ့ယုံကြည်မှုတစ်ခုက သင့်ဘဝရဲ့

ကြီးမားတဲ့ အစိတ်အပိုင်းကို လမ်းညွှန်နေကြောင်း တွေ့ရတယ်။ သင့်ရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို သင်များစွာ ထင်ထားတာတွေက တကယ်တမ်း ဒီ “စိတ်ခွင်ချထားမှု” ထဲမှာ ကြီးထွားတိုးတက်လာကြပါတယ်။ ဒီထဲက များစွာက သင့်ရဲ့အစွမ်းအစတွေ ပြည့်ပြည့်ဝဝထွက်ပေါ်လာရေးကို တားဆီးနေနိုင်တယ်။

ဘယ်စာအုပ်မှာ ဒီစိတ်ခွင်ချထားမှုအကြောင်း ရှင်းမပြကြဘူး။ လူတွေကို သူတို့ဘဝထဲ ဒါကိုဘယ်လိုသုံးရမယ်ဆိုတာလည်း မပြသ ခဲ့ကြဘူး။ သင်ရတ်တရက် ကြီးမြတ်သူတွေအကြောင်း နားလည်လိုက် ရာမှ သင့်အပေါင်းအဖော်၊ သင့်မိတ်ဆွေ၊ သင့်ကလေးတွေကို နားလည် လာမယ်။

ဒီစာအုပ်ရဲ့အခန်းတိုင်းကို ခေါင်းစီးသတင်းတွေက ပုံပြင်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်စေပြီး၊ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဘဝအတွေ့အကြုံတွေပေါ် အခြေခံ ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ခွင်ချမှုကို လုပ်ရပ်တွေနဲ့ သင်တွေ့ရနိုင် တယ်။

အခန်းတစ်ခန်းစီရဲ့ အဆုံးသတ်တွေမှာ နောက်ဆုံးအခန်းထိ အောင် သင်ခန်းစာတွေကို သင်အသုံးချရမယ့်နည်းတွေ ကျွန်မပြသရာ မှာ သင့်ဘဝကို လမ်းညွှန်မယ့်စိတ်ခွင်ချမှုတွေနဲ့ ယင်းရဲ့အလုပ်လုပ်ပုံ သင်ဆန္ဒရှိရင် ဒါကို ပြောင်းလဲမယ့်နည်းတွေ အသိအမှတ်ပြုနိုင်ဖို့လည်း ပါဝင်တယ်။

ဒီစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးမှာ ကျွန်မရဲ့ သုတေသနလုပ်ရပ်တွေကို ဝင်လုပ်ပေးကြသူတွေကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလိုပါတယ်။ သုတေ သနအလုပ်တွေမှာ ပါဝင်ကြသူ၊ ကျွန်မရဲ့ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ အပြည့်အဝပျော်ရွှင်ကြပါတယ်။ ကျွန်မဆီက သူတို့ပညာများစွာလေ့ လာခဲ့မိမယ်။ သူတို့ဆီကလည်း ကျွန်မလေ့လာစရာတွေရမယ်လို့ မျှော်

လင့်မိပါတယ်။ ညွန်မတို့ရဲ့ သုတေသနတွေမှာ ကူညီကြတဲ့အဖွဲ့အစည်းများစွာကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ကြီးတွေက “ဝီလျံတီ၊ ဂရန်ဖောင်ဒေးရှင်း”၊ “အမျိုးသားသိပ္ပံဖောင်ဒေးရှင်း”၊ “ပညာရေးဌာန”၊ “စိတ်ကျန်းမာရေးအမျိုးသားအင်စတီကျု”၊ “ကလေးသူငယ်ကျန်းမာရေးနဲ့ လူသားတိုးတက်ရေး အမျိုးသား အင်စတီကျု” နဲ့ “စပင်ဆာဖောင်ဒေးရှင်း” တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ရန်းဒန်းဟောက်စ်” ထုတ်ဝေရေးနဲ့ သက်ဆိုင်ရာ အယ်ဒီတာတွေ အပါအဝင်ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူတစ်ဦးချင်းလူတွေများစွာကိုလည်း ကျေးဇူးအထူးတလည်တင်ရှိပါတယ်။

ကျွန်မရဲ့အလုပ်က တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးနဲ့ ပတ်သက်ပါတယ်။ ကျွန်မကိုယ်ပိုင်တိုးတက်ရေးအတွက် အကူအညီရပါတယ်။ သင်တို့အတွက်လည်း အလားတူဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ဆန္ဒပြုမိလိုက်ပါရဲ့။ ။

အခန်း [၁] စိတ်ခွင်ချထားမှုများ။

ကျွန်မလူငယ်သူတေသနလုပ်သူအဖြစ် စတင်တာထွက်စဉ်၊ ကျွန်မဘဝကို ပြောင်းလဲသွားစေမယ့် တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျဆုံးရမှုကို လူတွေဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကြသလဲလို့ ကျွန်မမှာ သိချင်စိတ်တွေ စွဲစွဲလမ်းလမ်းဖြစ်ခဲ့တယ်။ ခက်ခဲတဲ့ပြဿနာတွေကို ကျောင်းသားတွေ ဘယ်လိုကိုင်တွယ်သလဲဆိုတာကို စောင့်ကြည့်လေ့လာဖို့ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ကျောင်းသားတွေ ပဟေဠိပုစ္ဆာတွေ အတွဲလိုက်ဖြေရှင်းခိုင်းတယ်။ ပထမဆုံးပေးတဲ့ ပဟေဠိတွေက ခပ်လွယ်လွယ်လေးတွေပါ။ နောက်ဟာတွေကို ခက်တာတွေ ဖြေခိုင်းပါတယ်။ ကျောင်းသားတွေ တညည်းညည်းညူညူနဲ့ ခေါင်းစားနေကြစဉ်မှာ သူတို့စဉ်းစားနေ၊ ခံစားနေကြတာတွေကို ကျွန်မ စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေမိပြီး၊ သူတို့ရဲ့ မဟာဗျူဟာတွေကို စောင့်ကြည့်နေမိတယ်။

၁၀ နှစ်သားကျောင်းသား ကောင်လေးတစ်ယောက်က လက်နှစ်ဖက်ကို ပွတ်ပြီး၊ လျှာကိုယက်လို့ အော်လိုက်သံက “စိန်ခေါ်တာကို”

ငါ ကြိုက်တယ်ဟေ့” တဲ့။ ပဟေဠိကို ချွေးတလုံးလုံးနဲ့ စိုက်ကြည့်နေ တဲ့ နောက်ကောင်လေးတစ်ယောက်ကလည်း ကျေနပ်အားရဟန်နဲ့ ပိုင်စိုး ပိုင်နင်းပြောလိုက်တယ်။ “မင်းသိပါတယ်။ ဒါတော့ ငါဖြေနိုင်ပြီ ထင်ရဲ့”

သူတို့နှစ်ယောက်က အများသူငါတွေ မတူ၊ ဘာတွေကွဲပြားနေပါ လိမ့်လို့ ကျွန်မ စဉ်းစားမရဖြစ်မိသေးတယ်။

လူတိုင်းမှာ စံပုံစံမော်ဒယ်တစ်ယောက်စီရှိကြတယ်။ သူတို့ဘဝ တွေ မှာအရေးဟဲ့ အကြောင်းဟဲ့ အခိုက်အတန့်မျိုး ကြုံလာတိုင်း ဖြေရှင်း ဖို့နည်းလမ်းတွေ ညွှန်ပြနိုင်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်တယ်။ အထက်ပါ ၁၀ နှစ်သား ကလေး ၂ ယောက်က ကျွန်မရဲ့ စံပြမော်ဒယ်တွေပါပဲ။

သူတို့ဟာ ကျဆုံးမှုကို လက်ဆောင်အဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်နိုင်တဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှုမျိုးကို နားလည်နေသူတွေပါပဲ။ သူတို့သိတာ လူ့ရဲ့ အရည်အသွေးတွေ၊ အသိဉာဏ်ရေးရာကျွမ်းကျင်မှုနဲ့ အားထုတ်မှုနဲ့ ထွန်ယက်ပြုစုပျိုးထောင်ရတဲ့အရာမျိုးတွေပါပဲ။ သူတို့ဘာလုပ်လုပ်စမတ် ကျ ရေးပဲ။ ကျဆုံးမှုကြောင့် အားပျက်သွားတာမရှိတဲ့အပြင် ကျဆုံးခြင်း ကို ကျဆုံးခြင်းလို့ သဘောမထားဘဲ၊ လေ့လာသင်ယူစရာတွေ တိုးလာ တယ်လို့တောင် ထင်မိသေး။ တကယ်လို့သင်အောင်မြင်မှုကို စိစဉ်နိုင်ပြီး ကျဆုံးမှုကို ဖြစ်နိုင်သမျှ နည်းတွေနဲ့ ရှောင်နိုင်ရင် သင်ဟာ စမတ်ကျကျ နေနိုင်မယ်။ ရုန်းကန်မှုတွေ အမှားအယွင်းတွေ ဇွဲလုံ့လဝီရိယတွေက ဒီရုပ်ပုံကားရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေမျှသာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

လူတွေဟာ ဘာ့ကြောင့်ခြားနားနေရသလဲ။

I.Q ကိုတီထွင်သူ “အယ်ဖရက်ဘီနက်” ဟာ ပြင်သစ်တစ်ယောက် အဖြစ် ပါရီမှာ လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ ၂၀ ရာစု စောစောပိုင်းမှာ သူ့စမ်းသပ်မှုကို ဒီဇိုင်းထွင်ပါတယ်။ ပဲရစ်က ပြည်သူ့ကျောင်းတွေရဲ့ ပညာရေးအစီအစဉ်

တွေ လမ်းကြောင်းမှန်ပေါ်ရောက်ရေး ဒီခိုင်းပါပဲ။ ပညာရေးလေ့ကျင့်ပေးမှုတွေက လူ့အခြေခံဉာဏ်အမြော်အမြင်ကို ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိရမယ်လို့ သူက ယုံကြည်တယ်။ သူ့ရဲ့အဓိကကျမ်းစာအုပ် “ကလေးသူငယ်များနဲ့ပတ်သက်၍ ခေတ်သစ်ယူဆချက်များ” ထဲမှာ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားပါတယ်။

“ခေတ်သစ်တွေးခေါ်ရှင် အနည်းငယ်က တစ်ဦးချင်းရဲ့ အသိဉာဏ်တွေက ပုံသေအရေအတွက်တစ်ခု စတိုးပွားနိုင်တော့တဲ့ အရေအတွက်တစ်ခုလို့ ယူဆကြတယ်။ ဒါကို ကျွန်တော်တို့ကန့်ကွက်ကြရမယ်။ ဒီရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ အဖျက်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်တုံ့ပြန်ကြရမယ်။ လေ့ကျင့်သင်တန်းပေးသွားရင်၊ နည်းအားလုံးမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဂရုစိုက်မှု ကျွန်တော်တို့မှတ်ဉာဏ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ တိုးတက်လာဖို့ ကျွန်တော်တို့စီမံခန့်ခွဲနိုင်လို့ အရင်ကထက်ပိုပြီး တကူးတကညဉာဏ်ပညာတွေ တိုးလာပါလိမ့်မယ်”

ယနေ့မှာ ကျွမ်းကျင်သူအများစု ဒီအချက်ကို သဘောတူကြပါတယ်။ သဘာဝလား၊ တမင်ပြုစုပျိုးထောင်ရေးလား၊ ဗီလေး- ပတ်ဝန်းကျင်လား။ ဒီအယူအဆ ၂ ရပ်ကြားမှာ အပေးအယူကတော့ အမြဲရှိနေမှာပါပဲ။

ထင်ရှားတဲ့ အာရုံကြောသိပ္ပံပညာရှင် “ဓားလဘတ်ဂျေလီးယတ်ဘ်” က ကျွန်ုပ်တို့ကြီးပြင်းလာစဉ်၊ ဗီဇနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်တို့က ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ရုံသာမကဘဲ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဆီက ဗီဇကထည့်သွင်းချက်တွေ ယူဖို့လိုတယ်။ သို့မှသာ ကျကျနန အလုပ်လုပ်နိုင်မှာဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

လူတွေမှာ ဘဝတစ်သက်တာ တစ်လျှောက်လုံးပိုမိုလေ့လာနိုင်စွမ်းတွေရှိနေပြီး၊ ဦးနှောက်က သူတို့အရင်ကထင်တာထက် အများကြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာတယ်လို့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ သိလာကြပါပြီ။ လူတွေ

မှာ ခြားနားတဲ့ စိတ်နေသဘောထားခြားနားတဲ့ ပါရမီတွေနဲ့ စတင်ကြ ပေမယ့် အတွေ့အကြုံတွေ လေ့ကျင့်ပေးမှုတွေ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအားထုတ်မှု များအားဖြင့် ကျန်လမ်းကြောင်းတွေ တစ်မျိုးစီဖြစ်နိုင်တယ်။ အသိဉာဏ် ရေးရာ လက်ရှိဆရာကြီး “ရော်ဘတ်စတန်းဘာ့ဂ်” က လူရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု အားထုတ်မှုဆိုင်ရာ အဓိကအခန်းကဏ္ဍနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရေးသားခဲ့ရာမှာ “ဒါဟာ ပုံသေဦးစားပေးမှုအရည်အချင်းတော့မဟုတ်ဘူး။ တမင်ရည် ရွယ်ချက်ရှိရှိပြင်ယူတဲ့ ချိတ်ဆက်မှုပါပဲ” လို့ ဆိုတယ်။

**သင့်အတွက် ဒါတွေအားလုံးက ဘာအဓိပ္ပာယ်ဆောင်နေသလဲ။
စိတ်ခွင်ချထားမှု ၂ ရပ်။**

သင့်အရည်အချင်းတွေဟာ ကျောက်သားကျောက်တုံးပေါ် ထွင်း ထုထားသလို၊ ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှုက သင့်ကိုယ်သင် ထပ်ကာထပ်ကာ သက်သေပြဖို့ အရေးတကြီးဖန်တီးနေတယ်။ တကယ်လို့ သင့်မှာ တစ်စုံ တစ်ရာ အသိဉာဏ်ပမာဏ၊ တစ်စုံတစ်ရာသော ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး၊ တစ်စုံတစ်ရာသော ကိုယ်ကျင့်စရိုက်တို့ရှိခဲ့ရင်၊ ထိုအရာတို့နဲ့ သင့်ကျန်းမာ ရေးဆေးဝါးဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြတာက ပိုကောင်းတယ်။

ဒီစိတ်ခွင်ချထားမှုထဲမှာ သင့်လက်ထဲဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် စတင်ရာ အမှတ်ကို မှတ်နိုင်တယ်။ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးစိတ်ခွင်ချထားမှုဆိုတာ သင့်အခြေခံအရည်အချင်းတွေက သင့်အားထုတ်မှုတွေနဲ့ ထွန်ယက်ပြုစု ပျိုးထောင်နိုင်တဲ့အရာတွေပဲလို့ ယုံကြည်တာကို အခြေခံနေခြင်းပါ။ လူတွေဟာ နည်းလမ်းမျိုးစုံနဲ့ ခြားနားနိုင်ပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ နဂိုကနဦး ပါရမီတွေ စိတ်ဝင်စားမှုတွေကတော့ လူတိုင်းအတွေ့အကြုံတွေ သုံးစွဲ သွားလေ့ကျင့်သွားရင်းနဲ့ ပြောင်းလဲတိုးတက်နိုင်ကြတယ်။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရဲ့ အစွမ်းအစအစစ်အမှန်တွေက မသိရသေး၊ မသိ

နိုင်သေးတဲ့အရာတွေပါပဲ။ စွဲလမ်းမှု၊ ကြိုးစားမှု၊ လေ့ကျင့်မှုတွေ နှစ်များစွာလုပ်ပါများလာရင်၊ ဘယ်လောက်ထိတိုးတက်ကြီးထွားလာဦးမယ်ဆိုတာ ကြိုမသိနိုင်ပါဘူး။

ဒါဝင်နဲ့ တော်စတိုင်းတို့က ရိုးရိုးသာမန်ကလေးတွေလိုပဲ စဉ်းစားခဲ့တာကို သင်သိပါသလား။ ၂၀ ရာစုရဲ့အရေးအပါဆုံးဓာတ်ပုံအနုပညာရှင် “စင်ဒီရှားမင်း” က သူမရဲ့ပထမဆုံးဓာတ်ပုံသင်တန်းမှာ ကျခဲ့ရသေးတာကိုလည်း သင်သိပါသလား။

ပွေ့ဖက်ထားချင်စရာ အရည်အချင်းတွေဖြစ်တဲ့၊ ယုံကြည်မှုက လေ့လာသင်ယူခြင်းအတွက် စွဲလမ်းမှုဖန်တီးရင်း တိုးတက်ကြီးထွားလာနိုင်ကြောင်းကို သင်တွေ့နိုင်တယ်။

သင့်ကိုယ်သင် ဖြန့်ကြက်ဆန့်တန်းဖို့ စွဲလမ်းခြင်းဟာ အခြေအနေမကောင်းတဲ့အခါမျိုးမှာတောင်၊ စိတ်ခွင်ချထားမှုကြီးထွား ဖွံ့ဖြိုးရေးရဲ့ မင်္ဂလာကမ္မည်းတင်ပွဲပဲဖြစ်နေဦးမယ်။ ဒီစိတ်ခွင်ချထားမှုက လူတွေကို သူတို့ဘဝတွေရဲ့ စိန်ခေါ်ချက် အများဆုံးကာလတွေအတွင်းမှာ အားထုတ်ရယူခွင့်ပြုဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ခွင်ချထားမှု ၂ ရပ်မှ ရှုမြင်သုံးသပ်ချက်တစ်ရပ်။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှုရှိတဲ့ လူတွေကို ကျွန်မမေးကြည့်တဲ့အခါ သူတို့ပြောကြတာတွေက “ငါပယ်ချခံရသလိုပဲ လုံးဝကျဆုံးရတာပါပဲ” တို့ “ငါက လူမိုက်လူနုလူအ ဆုံးရှုံးရသူ ဘာနဲ့မှမထိုက်တန်တဲ့ဘဝ၊ လူတိုင်း ငါ့ထက်ကောင်းကြတယ်” ဆိုတဲ့ စကားမျိုးတွေပြောတတ်ကြတယ်။

သူတို့ဘဝတွေအပေါ် ဘယ်လိုထင်မြင်ယူဆကြသလဲ ကြည့်ဦးမလား။ “ငါဘဝက သနားစရာပဲ” ၊ “ငါ့မှာဘဝမရှိ” ၊ “အပေါ်ကလူတွေက ငါ့ကို ငဲ့ကြည့်ပြီး အထင်သေးလိုက်ကြမယ့်ဖြစ်ခြင်း” ၊ “တစ်ယောက်

ယောက်ကတော့ ငါ့ကို ဖျက်ဆီးနေပြီ”။ “ဘဝတွေက မတရားဘူး။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အသုံးမကျတာတွေချည်းပဲ”။ “ဘယ်သူမှ ငါ့ကိုမချစ်ကြ၊ မေတ္တာမရှိ။ လူတိုင်းကြည့်မရအောင် ငါ့ကိုမုန်းနေကြတယ်” ဆိုတာ တွေပဲ တညည်းညည်း တညူညူပြောတတ်ကြလေရဲ့။

ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုတွေရှိတဲ့ လူတွေကို အလားတူမေး ကြည့်ပြန်တော့၊ သူတို့ပြောကြတဲ့စကားတွေက ဆန့်ကျင်ဘက်ထူးခြား နေပြန်တယ်။

“အတန်းထဲမှာ ငါထပ် ခက်ခက်ခဲခဲကြိုးစားဖို့လိုလာတာပေါ့”

တို့

“ပြီးခဲ့တဲ့ စာမေးပွဲမှာ ငါဘာတွေမှားသလဲလို့ ပြန်ကြည့်ရမယ်။ သင်ခန်းစာယူစရာရှိတာ ယူပြီး၊ နောက်စာမေးပွဲမှာအောင်ရမယ်” တို့ပါပဲ။

ဒီလိုလူတွေက ကျဆုံးမှုအပေါ် စိတ်ပျက်လက်လျှော့တာ မရှိဘူး။ စိတ်ညစ်ရ၊ စိတ်ပျက်ရတာ ရှိပေမယ့်၊ ဒီခံစားချက်တွေ တစ်ခဏချင်းပယ် ဖျက်ကျော်လွှားပစ်တတ်တယ်။ အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးတွေ ကျော် လွှားဖို့ အရဲစွန့်ပြီး၊ စိန်ခေါ်ချက်တွေ ရင်ဆိုင်တယ်။ ကိုယ့်အလုပ်ကို မပျက်တမ်းဆက်ကြိုးစားတဲ့ ဇွဲနဲ့ပဲလုံ့လဝီရိယအကန့်အသတ်မရှိပါ။

ကဲ-ဒါဖြင့်၊ အသစ်အဆန်းဆိုတာ ဘာပါလိမ့်။

ကျွန်မတို့မှာ အရဲစွန့်ခြင်းရဲ့ အရေးပါမှု၊ ဇွဲလုံ့လရဲ့စွမ်းအားတွေ နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆိုရိုးစကားတွေ များစွာရှိကြတယ်။ “အနာမခံရင်၊ အသာမစံရ” ဆိုတဲ့စကားပုံက ဒီသဘောတရားကို ဆိုလိုတာပါ။ ပထမ အကြိမ်မအောင်မြင်ရင် ထပ်ကာထပ်ကာ ကြိုးစားရမှာပဲပေါ့။ “ရောမပြည် ကြီးကို တစ်ရက်တည်း အပြီးမတည်ဆောက်နိုင်ပါ” ဆိုတဲ့သိုးဆောင်း စကားပုံကိုလည်း မမေ့ပါနဲ့။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုရှိသူတွေက “မလုပ်-မရှုပ်” တို့ “အနာမခံတော့၊ ဘာမှဆုံးရှုံးစရာမရှိ” တို့နဲ့ ဆင်ခြေပေးနိုင်တယ်။ ပထမအကြိမ်မအောင် မြင်တာနဲ့ စိတ်ပျက်လက်လျှော့ပြီး စွမ်းအင်တွေ ကုန်ခန်းသွားတတ်တယ်။

ရောမပြည်ကြီးကို တစ်ရက်တည်းအပြီးမတည်ဆောက်နိုင်ဆိုတဲ့ စကားထဲမှာ အရဲစွန့်ဒုက္ခခံမှုနဲ့ မဆုတ်မနစ်အားထုတ်မှုတို့ ပါဝင်နေ တယ်။

လူ့အယူအဆတွေထဲက အသစ်အဆန်းဆိုလို့ သူတို့ရဲ့ အခြေခံ စိတ်ခွင်ချထားမှုတို့၊ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးအောင် အားထုတ်မှုတွေ၊ အရဲစွန့်ဒုက္ခ ခံမှုတွေနဲ့ ရင်းပြီးလုပ်ဖို့ပဲ ရှိပါတယ်။ စိန်ခေါ်ခြင်းရဲ့ တန်ဖိုး၊ အားထုတ် ခြင်းရဲ့ အရေးပါမှုတို့ကို အသိအမှတ်ပြုတတ်ရမယ်။ ဒီသဘောတွေဟာ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုတွေက တိုက်ရိုက်လာနေကြောင်း ကျွန်မ တို့ရဲ့ သုတေသနပြုချက်တွေက ပြနေတယ်။ လူတွေကို ဒီကြီးထွားဖွံ့ဖြိုး တဲ့စိတ်ခွင်ချမှု အကြောင်းသင်ပေးပါတယ်။

သင်ပထမစပြီး နားလည်ရမှာက ပုံသေနဲ့ ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချ မှုနှစ်မျိုးစလုံးကို ဖြစ်တယ်။ ပုံသေဖြစ်ရာကနေ ဘယ်လိုကြီးထွားဖွံ့ဖြိုး တဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုဖြစ်လာရတယ်ဆိုတာ သင်တွေ့ရမယ်။ ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်ပေါ် ထွင်းထုထားတဲ့ အတွေးတွေလုပ်ရပ်အသေတွေက သင်ထွန်ယက်ပြုစုပျိုးထောင်ပေးတဲ့ ခြားနားတဲ့ အတွေးသစ်တွေ၊ အယူ အဆသစ်တွေနဲ့ လုပ်ရပ်သစ်တွေအဖြစ် ကြီးထွားလာလို့ သင့်ကို လုံးဝ ခြားနားတဲ့ လမ်းကြောင်းသစ်ဆီ ဆွဲတင်ပေးပါလိမ့်မယ်။

မိမိကိုယ်တိုင် ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်း။

ကိုယ့်ရဲ့ရပိုင်ခွင့်နဲ့အကန့်အသတ်တွေကို ဘယ်သူက
တိတိကျကျရှုမြင်တတ်သလဲ။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုရှိတဲ့သူတွေဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့
'အိုင်းစတိုင်း' တို့ 'ဘီသိုဗင်' တို့လို မစဉ်းစားကြပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့
စွမ်းရည်တွေ ရှုမြင်ရာမှာတော့ အသေမထား ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးစွာ မြင်ကြ
ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့အရည်အချင်းတွေ ခန့်မှန်းရာမှာ တကယ်ကို
ကြောက်ခမန်းလိလိပါပဲ။ လူတွေဟာ သူတို့လုပ်ဆောင်မှုနဲ့ အရည်
အချင်းတွေကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်ရာမှာ ကြီးကြီးမားမားလွဲမှားနေကြ
ကြောင်း တွေ့ရတယ်။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုရှိသူတွေက မတိမကျမှု မှန်သမျှ
အားလုံးနဲ့ပဲ တွက်ချက်လုပ်နေကြတာမို့ပါပဲ။ ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှု
ရှိသူတွေက တိကျသေသပ်မှုမှာ အံ့မခန်းလောက်အောင် တွေ့ရတယ်။

သင့်ရဲ့လက်ရှိအရည်အချင်းတွေ၊ ထိရောက်အောင် လေ့လာသင်
ယူဖို့၊ သင့်မှာ တိကျတဲ့သတင်းအချက်အလက်တွေ လိုပါတယ်။ သင့်
ယခင်က လမ်းကြောင်းက ကောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စိတ်
ခွင်ချမှုကို ပုံသေထားသူတွေဟာ ဘဝရပ်ပုံကားထဲဝင်ရောက်ရာမှာ ရွဲ့
စောင်းမတော်မတည့်ဖြစ်ရတာမျိုးနဲ့ ကြုံရစမြဲပါ။

“သာမန်ထက်ထူးကဲတဲ့စိတ်” စာအုပ်ရေးသူ၊ “ဟောင်းဝပ်ဂါဒနာ”
က သူ့စာအုပ်မှာ ခုလိုနိဂုံးချုပ်ထားခဲ့တယ်။

“ခြွင်းချက်မဲ့တဲ့ တစ်ဦးချင်းတွေက သူတို့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်အင်အားနဲ့
အားနည်းချက်တွေကို ခွဲခြမ်းပြဖို့အတွက် ထူးခြားတဲ့ပါရမီရှိကြတယ်”

ဘာတွေလှောင်ထားလဲ။

အထက်ပါခြွင်းချက်မဲ့သူတွေမှာ ရှိတဲ့ထူးခြားတဲ့ ပါရမီတွေဟာ

ဘဝရဲ့ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုတွေကနေ အနာဂတ်အောင်မြင်မှုတွေဆီ ပြန်လှည့် ပြောင်းနိုင်စွမ်းတွေပါတယ် ထင်ရတယ်။

အတိကျတွေ့ရတာက ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုရှိသူတွေက ဇွဲလုံ့လ ဝီရိယအမျိုးအစားနဲ့ တောင့်ခံသည်းခံဒုက္ခခံနိုင်မှုမျိုးကို ထုတ်လုပ်ပေး တယ်ဆိုတာပါပဲ။

သင်မေးနိုင်တယ်။ “ယုံကြည်မှုတစ်ခုက ဟောဒီအရာတွေဖြစ်တဲ့၊ ‘စိန်ခေါ်မှုကို ချစ်မြတ်နိုးမှု’၊ ‘အားထုတ်မှုကို ယုံကြည်ခြင်း’၊ ‘ဆုံးရှုံးမှု တွေကို တောင့်ခံသည်းခံနိုင်မှု’ တွေဆီ ဦးတည်သွားရင်း နောက်ဆုံးမှာ ပိုကြီးမားတဲ့ အောင်မြင်မှုဆီကို ဆိုက်ရောက်နိုင်ပါတယ်” နောက်အခန်း တွေမှာ ဒါကို ပြောပြသွားမှာပါ။

သင်ရဲ့စိတ်ခွင်ချထားမှုကို ကြီးထွားပါစေ။

သင့်မှာ ဘယ်လိုစိတ်ခွင်ချထားမှုမျိုး ရှိပါသလဲ။ အောက်ပါ မေးခွန်းတွေ ဖြေကြည့်ရင်း စစ်ဆေးကြည့်ပါ။

- ၁။ သင့်ရဲ့ အသိဉာဏ်က သင်သိပ်များများပြောင်းလဲလို့ မရတဲ့ သိပ်အခြေခံကျလွန်းတဲ့ အရာဖြစ်နေတယ်။
- ၂။ သင်အရာကိစ္စအသစ်တွေကို လေ့လာနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်အမှန်တကယ်မပြောင်းလဲနိုင်ပါဘူး။
- ၃။ သင့်မှာ အသိဉာဏ်တွေ ဘယ်လောက်များများရှိနေပါစေ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ သင်အမြဲတမ်း အတော်များများ ပြောင်းလဲနိုင်တယ်။
- ၄။ သင့်မှာ ဘယ်လိုအသိဉာဏ်မျိုးရှိရှိ၊ သင်အမြဲတမ်းလုံလောက် အောင် ပြောင်းနိုင်တယ်။

မေးခွန်း ၁/ နဲ့ ၂/ တို့က ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှုနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။

မေးခွန်း ၃/နဲ့ ၄/တို့က ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချထားမှုနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။

သင်မပြတ်မသားဖြစ်နေနိုင်ပေမယ့် တစ်ဖက်ဖက်ကိုတော့ ချိန်ခွင်လျှာတိမ်းတတ်စမြဲပါ။ သင့်မှာ တခြားအရည်အချင်းတွေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ယုံကြည်မှုတွေလည်း ရှိနိုင်တယ်။ အားကစားအရည်အချင်း၊ အနုပညာရေးပါရမိစီးပွားရေးလုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုတို့ လိုပေါ့။

သင့်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေး၊ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး၊ စရိုက်လက္ခဏာတွေလည်း ရှိတတ်မြဲပဲမို့ အဲဒါတွေ စစ်ကြည့်ဖို့ အောက်ပါမေးခွန်းတွေ ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ သင်ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးအစားတစ်ခုဖြစ်တယ်။ အမှန်ပြောင်းလဲရေးသိပ်များများ မလုပ်နိုင်ဘူး။
- ၂။ သင်ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်ဖြစ်၊ သင်အမြဲတမ်း လုံလောက်အောင် ပြောင်းလဲနိုင်တယ်။
- ၃။ သင်ခြားနားတဲ့ကိစ္စတွေ လုပ်နိုင်ပေမယ့်၊ အရေးကြီးတဲ့အပိုင်းတွေတော့ တကယ်မပြောင်းနိုင်ဘူး။
- ၄။ သင်ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခြေခံကိစ္စတွေ အမြဲတမ်းပြောင်းလဲနိုင်တယ်။

မေးခွန်း ၁/နဲ့ ၃/က ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုနဲ့ ဆိုင်တယ်။ ၂/နဲ့ ၄/တို့က ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုနဲ့ ဆိုင်တယ်။ အသိဉာဏ်ရေးရာနဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးစိတ်ခွင်ချမှုတွေ ဖြစ်တယ်။

သင့်စိတ်ခွင်ချမှုကို သင်ပြောင်းနိုင်ကြောင်းပါပဲ။

အခန်း [၂]

စိတ်ခွင်ချထားမှုထဲ ထိုးထွင်းကြည့်ခြင်း။

ကျွန်မ အပျိုဘဝက မင်းသားတစ်ပါးနဲ့တူတဲ့ ဘဝခရီးဖော်မျိုး လိုချင်မိခဲ့တယ်။ တကယ်ရလာတော့၊ ယောက်ျားကောင်းတစ်ဦးဖြစ်တာ မှန်ပေမယ့်၊ မိုးကျရွှေကိုယ်တော့ မဟုတ်၊ သူ့လုပ်ငန်းထဲ ရုန်းကန်နေရဆဲ လူလတ်တန်းစားပါ။ ဘယ်အရာကမှ လွယ်လှတယ်မရှိပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှုကို ပြောင်းလိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်မ ဒေါက်တာဘွဲ့ယူနေတဲ့ကာလမှာ ကျွန်မရဲ့ကျောင်းသူ “မေရီဘန်ဒူရာ” နဲ့တွဲပြီး၊ ကျောင်းသားတွေရဲ့ အရည်အချင်းသက်သေပြချက်တစ်ခုလုပ်တယ်။ ရုတ်တရက် အရည်အချင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခုကို နားလည်မိတယ်။ ပုံသေအရည်အချင်းနဲ့ ပြောင်းလဲနေတဲ့ အရည်အချင်းနှစ်ရပ်တို့ဖြစ်ကြတယ်။ ပြောင်းလဲတာက လေ့လာခြင်းအားဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာတာမျိုးပါ။

စိတ်ခွင်ချထားမှုထဲ သင်ဝင်ရောက်စဉ်မှာ ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုထဲ သင်ဝင်ရသလိုပါပဲ။ ကမ္ဘာတစ်ခုက ပုံသေလမ်းကြောင်းတွေနဲ့။ သင်

စမတ်ကျကြောင်း ပါရမီရှိကြောင်း သက်သေထူပြတာက အောင်မြင်မှုနဲ့ပါပဲ။ အခြားကမ္ဘာက အရည်အသွေးတွေ ပြောင်းနေတဲ့ ကမ္ဘာကြီး။ အသစ်တချို့လေ့လာဖို့ သင့်ကိုယ်သင် ဖြန့်ကြက်နေရတာပေါ့။

ကမ္ဘာတစ်ခုက ကျဆုံးမှုတွေ ဆုံးရှုံးမှုတွေနဲ့ အမှတ်က ညံ့လှပါဘိ။ အလုပ်ပျက်၊ ပယ်ချခံရ၊ သင်စမတ်မကျ၊ ပါရမီပျက်ရပြီ။ ကျဆုံးခြင်းက မကြီးထွားတာကို ပြတယ်။ သင့်အစွမ်းအစတွေ မပြည့်ဝတော့ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။ အဲဒီကမ္ဘာမှာ အားထုတ်မှုက ဆိုးဝါးတဲ့အရာ။ ဒါကြောင့် သင့်မှာအားထုတ်မှု မလိုတော့ပါ။

သင့်မှာ ရွေးချယ်မှုတစ်ခုတော့ရှိလေရဲ့။ စိတ်ခွင်ချမှုတွေက ယုံကြည်မှုတွေပဲ။ စွမ်းအားရှိတဲ့ ယုံကြည်မှုတွေပါ။ သင့်စိတ်ကို သင် ပြောင်းနိုင်လို့ သင်သွားချင်ရာကို စဉ်းစားနိုင်တယ်။ သင့်စိတ်ခွင်ချမှုက သင့်ကို ခေါ်သွားလိမ့်မယ်။

လေ့လာရေးနဲ့ပတ်သက်လို့အောင်မြင်သလား။ (သို့)

သင်စမတ်ကျကြောင်းသက်သေပြမလား။

ထင်ရှားတဲ့လူမှုရေးသိပ္ပံပညာရှင် “ဘင်ဂျမင်ဘာဘာ” က ပြောဖူးတယ်။

“ကမ္ဘာလောကကြီးကို အားနည်းတာ အားကောင်းတာတွေ၊ ကျွန်တော်မပိုင်ဘူး။ အောင်မြင်တာ၊ ကျဆုံးတာတွေနဲ့လည်း မပိုင်းခြားပါဘူး။ ကမ္ဘာလောကကြီးကို လေ့လာသူတွေနဲ့ မလေ့လာသူတွေနဲ့ပဲ ကျွန်တော် ပိုင်းခြားပါတယ်”

လူတိုင်းက မွေးလာကတည်းက လေ့လာသင်ယူရေးအတွက် ပြင်းပြင်းပြပြမောင်းနှင်လာခဲ့တယ်။ မွေးကင်းစကလေးတွေက သူတို့ရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုတွေ နေ့စဉ်တိုင်း ဖြန့်ကြက်လေ့လာနေရတယ်။ ရိုးရိုးသာမန်

ကျွမ်းကျင်မှုမဟုတ်ဘဲ၊ ဘဝတစ်လျှောက် အခက်ခဲဆုံးလုပ်ငန်းတာဝန် ကြီးဖြစ်တဲ့၊ လေးဖက်တွားရာက ထထက်လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ စကား ပြောခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေအတွက် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဇွဲလုံ့လနဲ့ မလျော့တမ်းလဲရာကပြန်ထရတာ၊ အကြိမ်ပေါင်းရေတွက်လို့ မရအောင် ပါပဲ။ အရဲစွန့်ဒုက္ခခံမှုနဲ့ အားထုတ်မှုတွေက အဲဒီမွေးကင်းစကလေးအရွယ် ကတည်းက စတာပါပဲ။

၄ နှစ်သားအရွယ် (လမ်းလျှောက်တတ် စကားပြောတတ်နေပြီ) မှာ ရွေးချယ်မှုတစ်ခု ကျန်ုပ်တို့က ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှု အောက်မှာ ပုံသေလမ်းကြောင်းကို ကြိုက်တဲ့ကလေးတွေက လုံခြုံရေးကို ပဲ အသေဖက်တွယ်ထားပြီး “အမှားအယွင်းမလုပ်မိစေနဲ့” အဆုံးအမ အောက်မှာ အရဲစွန့်မှုတွေ နားမလည်တော့ဘူး။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုအောက်က ကလေးတွေကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စမတ်ကျနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်တဲ့အတွက် အားကောင်း တဲ့ ရွေးချယ်မှုကို ယူတယ်။ ခက်ခဲတာတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လုပ်တယ်။ သူတို့အတွက် အောင်မြင်မှုက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖြန့်ကြက်နိုင်မှုပါပဲ။

ပဟေဠိအပြင်။

ဟောင်ကောင်တက္ကသိုလ်မှာ အရာရာက အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ချည်း ပါပဲ။ စာသင်တော့လည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ ကျောင်းသုံးဖတ် စာအုပ်တွေ လည်း အင်္ဂလိပ်လိုတွေချည်းပါပဲ။ ဒီတက္ကသိုလ်က တရုတ်ကျောင်းသား တွေအတွက် အင်္ဂလိပ်စာတတ်ဖို့က အရင်ဆုံးမဖြစ်မနေလုပ်ရမှာပါ။

သူတို့ရဲ့စိတ်ခွင်ချထားမှုကို ကျွန်မတို့တိုင်းတာကြည့်တယ်။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုရှိတဲ့ ကျောင်းသားတွေက အင်္ဂလိပ်ဘာသာ သင်တန်းတက်ရေးကို စိတ်မဝင်စားမတက်ကြွကြွဘူး။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှုရှိတဲ့ ကျောင်းသားတွေကသာ ကိုယ့်မှာ အသိဉာဏ်ဘယ်လောက်ရှိရှိ၊ အင်္ဂလိပ်စာတတ်ဖို့လိုတယ်လို့ လက်ခံကြပြီး၊ အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်းတက်ဖို့ သဘောတူကြပါတယ်။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားသူတွေက မလေ့လာသူတွေဖြစ်သွားပါတော့ တယ်။

သင့်ရဲ့ဦးစားပေးမှုကဘာလဲ။

ဒီအခန်းအစက ပြောခဲ့သလို မိန်းမတွေရဲ့ ဘဝလက်တွဲဖော် ကြင်ဖက်ရှာကြတဲ့ ကိစ္စအကြောင်းပြန်တောက်ကြပါစို့။

သင့်ရဲ့ စံနမူနာကြင်ဖော်က ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ။

ပုံသေစိတ်ခွင်ရှိသူတွေက ဘဝခရီးဖော်လို အောက်ပါအချက်တွေ နဲ့ တိုင်းတာတတ်တယ်။

- မြင့်မြတ်ရာမှာ သူတော်စင်လောက်နိနီး ဘုရားစင်မှာ တင်ထားသူ။
- လုံးဝပြီးပြည့်စုံပြီး ခြောက်ပစ်ကင်းသဲလဲစင်သူ။
- ရှိခိုးနေရမယ့်သူမျိုး။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချသူတွေကတော့ ခြားနားတဲ့ဘဝခရီးဖော်မျိုး ကို မျှော်လင့်တယ်။

- ကြင်ဖော်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့အမှားတွေကို မြင်ပြီး၊ ဒါတွေကို မှန်အောင်လုပ်နိုင်ဖို့ ကူညီသူ။
- ကိုယ့်အပေါ်ပိုကောင်းတဲ့သူဖြစ်လာရေးစိန်ခေါ်ပေးသူ။
- အရာကိစ္စအသစ်များလေ့လာနိုင်အောင် ကိုယ့်ကိုအားပေးသူ။

ကိုယ်အမှားမကင်းတာသိပြီး ခွင့်လွှတ်သည်းခံသူမျိုးဖြစ်ရမယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှုကို တိုက်စားပစ်မယ့်သူမျိုးမဖြစ်စေချင်ဘူး။ အမှားအယွင်းကင်းတဲ့လူမှာ ဘာတစ်ခုမှလေ့လာစရာပိုရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။

စိတ်ခွင်ချထားမှုချင်းခြားနားနေကြသူ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမတို့အတူ နေလို့ဖြစ်ပါ့မလား။ နေလို့ရချင်ရမယ်။ သာယာတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမျိုး၊ အစစအရာရာ အဆင်ပြေညီညွတ်ကြတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမျိုးတော့ ဖြစ်မလာနိုင်တာ သေချာတယ်။ ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချထားမှုရှိတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားတဲ့ လင်ယောက်ျားနဲ့ နေရလို့ စိတ်ညစ် ရတာတွေ နားထောင်ကြည့်မလား။

“ကျွန်မတို့ အပြင်ခဏထွက်ကြရအောင် ပြောတဲ့အခါ ဒါမှမဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ မချခင်တော့ ကျွန်မကို တိုင်ပင်ဖို့ ကောင်းတာပေါ့” လို့ပြောတဲ့အခါတွေမှာ သူက စိတ်ဆိုးငြိုငြင် တတ်တယ်။ ပြဿနာတွေအကြောင်း ကျွန်မပြောနေခိုက်မှာ ကျွန်မစကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ သူ့အမေဆီ ဖုန်းသွားဆက် နေတတ်သေးတယ်။ ကျွန်မတို့က ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အိမ်ထောင် အသစ်တစ်ခုထောင်ရတာမို့၊ အချင်းချင်း ဆက်သွယ်ချင်တာပါ” လင်ရဲ့အောင်မြင်တဲ့ ဆက်ဆံရေးက မယားအတွက် မဟုတ် သလို၊ မယားရဲ့ အောင်မြင်တဲ့ဆက်ဆံရေးဟာလည်း လင်ယောက်ျား အတွက် မဟုတ်ခဲ့ဘူး။ တစ်ယောက်ရဲ့ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်းက တခြား သူ့အိမ်ထောင်ဖက်ရဲ့ ချောက်အိပ်မက်ဆိုးဖြစ်နေရတယ်။

CEO ရဲ့ရောဂါ

အမေရိကန် ‘ခရိုင်စလာ’ မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီရဲ့အကြီးအကဲ “လီးအိုင်ကော့ကာ” ရဲ့သမိုင်းမှာ ဖြစ်ရပ်ဆိုးတစ်ခု ရှိခဲ့တယ်။ သူက သူ့ထုတ်လုပ်ပြီးသား ကားမော်ဒယ်တွေပဲ ထပ်ခါတလဲလဲထုတ်နေခဲ့ တယ်။ ပြောင်းလဲထုတ်ရေးလုပ်ရမှာ အယူသည်းနေခဲ့တယ်။

ဒီအချိန်မှာ ဂျပန်ကားကုမ္ပဏီတွေက အမျိုးမျိုးအသစ်အဆန်း

မော်ဒယ်မျိုးစုတီထွင်ထုတ်လုပ်ရာက ကမ္ဘာဈေးကွက်ကို ကြီးစိုးစပြုလာလို့ အမေရိကန်ဈေးကွက်ကိုပါ အပြိုင်ထိုးဖောက်လာပါတယ်။

CEO တွေမှာ ဒီရွေးချယ်မှုကို တစ်ချိန်လုံးရင်ဆိုင်နေကြရတယ်။ သူတို့ရဲ့လက်ရှိသမားရိုးကျထုတ်လုပ်မှုရဲ့ ဆုံးရှုံးမှုတွေကိုပဲ ရင်ဆိုင်ရမလား၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးရဲ့ တီထွင်ဆန်းသစ်မှုနောက်ကိုပဲ လိုက်ရမလား။ “လီးအိုင်ကော့ကာ” က သမားရိုးကျလမ်းကြောင်းကို ရွေးလိုက်တယ်။ ဘေးနားက သူ့အကြိုက်လိုက်ဖားနေကြသူတွေကို နားယောင်ပြီး၊ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြသူတွေကို နှင်ထုတ်တယ်။ “လီးအိုင်ကော့ကာ” က မလေ့လာမသင်ယူသူဖြစ်သွားရပါတော့တယ်။

CEO လုပ်သူတွေမှာ နောက်ထပ်အကြပ်အတည်းတစ်ခုနဲ့လည်း တိုးရတယ်။ ကုမ္ပဏီရဲ့စကော့ရှယ်ရာတွေတက်လာပြီး၊ သူတို့ကို သူရဲကောင်းလို့ ထင်လာစေတဲ့၊ ရေတိုနည်းဗျူဟာတွေကိုပဲ ရွေးချယ်ရမလား။ ဒီရွေးချယ်ချက်ရဲ့ ဥပမာသာကက “ဆန်းဘင်း” ကုမ္ပဏီက “အယ်ဘတ် ဒန်းလပ်” ပါပဲ။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှု ရှိသူတစ်ယောက်ပါပဲ။ ရေတိုနည်းဗျူဟာကောင်းရေးကိုပဲ ရွေးပြီးလုပ်တဲ့အတွက် စတော့ရှယ်ယာတွေ ခဏပန်းထိုးတက်သွားပေမယ့် ရေရှည်မှာ ပြန်ထိုးကျလို့ ကုမ္ပဏီပြိုလဲရတယ်။

နောက်ရွေးချယ်စရာကတော့ ရေရှည်တိုးတက်ရေးကိုပဲ ဇောက်ချလုပ်ရေးပါ။ ဒီရွေးချယ်မှုရဲ့ ဥပမာသာကကတော့ IBM ရဲ့ “လူးဂတ်စနာ” ပါပဲ။ ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချထားတတ်သူဖြစ်တဲ့ သူဟာ ရေရှည်အကျိုးအတွက် အရဲစွန့်ဒုက္ခခံလုပ်တဲ့အတွက် စတော့တွေငြိမ်တန့်နေပေမယ့် နှစ်အနည်းငယ်အကြာ IBM က သူ့နယ်မှာ ဦးဆောင်မှုကို ပြန်ရနိုင်ပါတယ်။

ဆန့်တန်းဖြန့်ကြက်ခြင်း။

ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုရှိသူတွေဟာ စိန်ခေါ်ချက်တွေ ရှာဖွေနေရုံ သာမကသေးဘဲ ဒါတွေကို ရအောင် လုပ်ပြနိုင်သူတွေလည်း ဖြစ်ကြ တယ်။ စိန်ခေါ်ချက်က ပိုကြီးမားလေလေ၊ သူတို့က ပိုဖြန့်ကြက်ဆန့် တန်းလိုက်လေလေပါပဲ။

“ထာဝရအကြီးမားဆုံးသော အမျိုးသမီးဘာလုံးမယ် “မိယာဟမ်း” က ပြောခဲ့တယ်။

“ကျွန်မဘဝတစ်လျှောက်လုံး၊ ကိုယ့်ထက်နာမည်ကြီး၊ ပိုကျွမ်းကျင်၊ ပိုအတွေ့အကြုံရင့်တဲ့သူတွေနဲ့ စိန်ခေါ်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တယ်။ နေ့စဉ်လိုပဲ သူတို့အဆင့်မျိုးမီအောင် အားကြိုးမာန်တက်ကစားခဲ့တယ်။ ခါတိုင်း အိပ်မက်တွေ တကယ်ဖြစ်လာတာထက်တောင်မှ ပိုမြန်မြန် တိုးတက်လာခဲ့ သေးတယ်”

အမျိုးသမီးနပန်းသမဖြစ်သူ “ပက်ထရီရှာမီရန်ဒါ” ဟာ မြက်ဖျာပေါ်တွန်းလှဲတာခံရစဉ်က “နောက်နေပြန်ပြီလို့ လှဲသူကိုပြန် နောက်သေးတယ်” အားထုတ်မှုအာရုံစူးစိုက်မှု၊ ယုံကြည်မှုနဲ့ လေ့ကျင့်မှု တွေသာရှိရင်၊ နပန်းသမအဖြစ် ကျွန်မတရားဝင်ဖြစ်လာနိုင်တာပေါ့”

သူမအမေ အသက် ၄၀ နဲ့ဆုံးပါးသွားတော့ ၁၀ နှစ်သမီးသာ ရှိသေးတဲ့ “မီရန်ဒါ” ဟာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်ကျောင်းရတော့မယ်ဆိုတဲ့ စည်းမျဉ်းတစ်ခုနဲ့ ပက်ပင်းတိုးရတယ်။

“ကျွန်မ အမှန်တကယ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်စပြီး တူးဖော်စူးစမ်းရ တော့တယ်။ ဒီအရေးပေါ်ဖြစ်လာတဲ့ အာရုံက အမေသေဆုံးပြီးကတည်း က ကိန်းအောင်းလာတာပါ။ တကယ်လို့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ လွယ် တဲ့ကိစ္စတွေချည်းလုပ်မိရင် ကျွန်မအတွက် ရှက်စရာဖြစ်နေမှာပါ”

အသက် ၂၄ နှစ်မှာ “မီရန်ဒါ” ဟာ အားထုတ်မှုတွေ ကောင်းလွန်း

လို့ နောက်ဆုံးရယ်မောခြင်းအဖြစ် အေသင်အိုလံပစ်မှာ ငွေတံဆိပ်
ဆွတ်ခူးလိုက်ပါတော့တယ်။ နောက်ထပ် သူမရဲ့ခြေလှမ်းက ဘာပါလိမ့်။
“ယေး” တက္ကသိုလ်ဥပဒေကျောင်းသူတဲ့လေ။ နပမ်းသမက ရှေ့နေမ
လုပ်မတဲ့။ လူတွေက ကိုယ်ထိပ်ရောက်နေတုန်း အေးအေးဆေးဆေး
အောင်မြင်မှုအရသာခံပြီး နှပ်နေပါလားလို့ တိုက်တွန်းကြသေးတယ်။
“မိရန်ဒါ” ကတော့ နောက်နယ်ပယ်သစ်မှာ အောက်ခြေကပြန်စလုပ်ရ
တာကမှ ပိုစိတ်ဝင်စားရင်ခုန်ဖွယ်ကောင်းလှတယ်လို့ ခံယူတယ်။

ဖြစ်နိုင်တာထက် ကျော်လွန်ဖြန့်ကြက်ခြင်း။

၁၉၉၅ ခုက ရုပ်ရှင်မင်းသား “ခရစ္စတိုဖာရိမ်” ဟာ မြင်းပေါ်က
လိမ့်ကျလို့ လည်ပင်းရိုးကျိုးသွားခဲ့တယ်။ ကျောရိုးမကြီးရဲ့ အာရုံကြော
တွေက ဦးနှောက်ပေါက်သွားပြီး၊ လုံးလုံးလျားလျား သွက်ချာပါဒ
လိုက်သွားတယ်။ ဒီလေဖြတ်မှုကို ဆေးပညာသိပ္ပံက ကုမရနိုင်ဘူးလို့
လက်မြောက်သွားခဲ့တယ်။

လက်မလျှော့တာက ကာယကံရှင်ပါ။ “ရိမ်” က လေ့ကျင့်ခန်း
အစီအစဉ်တစ်မျိုးမှာ လျှပ်စစ်ဓာတ်အာရုံနှိုးဆွချက်ပေးပြီး၊ ကုဖို့
ဆုံးဖြတ်တယ် သေသွားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေကို လှုပ်ပေးတဲ့
လေ့ကျင့်ခန်းပါ။

၅ နှစ်အကြာမှာ “ရိမ်” က စတင်လှုပ်ရှားလာနိုင်ပါတယ်။ ပထမ
လက်၊ နောက်လက်မောင်းတွေ၊ နောက်ခြေထောက်နဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးပါ
လှုပ်ရှားနိုင်လာတယ်။ သူ့ဦးနှောက်ကို စက်ရိုက်ကြည့်တော့၊ ဦးနှောက်
က ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းအားလုံးဆီကို အချက်ပြသတင်းပို့လွှတ်နေ
ကြောင်းနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေကလည်း တုံ့ပြန်နေကြောင်း
တွေ့ရတော့တယ်။ “ရိမ်” က သူ့အရည်အချင်းတွေ ဖြန့်ကြက်နိုင်ရုံမက

အာရုံကြောစနစ်အပေါ် သိပ္ပံပညာက ယူဆထားချက်တစ်ခုလုံးကိုပါ ပြောင်းလဲလိုက်နိုင်တယ်။ နာလန်ထိုင်မယ့်အစွမ်းအစတွေပါ ဖြန့်ကြက်နိုင်တာပါ။

သေချာတဲ့အရာများအပေါ်ရယူအားထုတ်ခြင်း။

ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချသူတွေက ဖြန့်ကြက်မှုနဲ့ လုပ်နိုင်တာက ရှင်းပါတယ်။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေက ဘယ်လိုအားထုတ်ရယူကြပါလိမ့်။ ဆေးကျောင်းအကြိုသင်တန်းသား ဓာတုဗေဒပညာသင်ကြားကြပုံလေ့လာကြည့်ပါတယ်။ ဆရာဝန်ဖြစ်လာဖို့ ဦးတည်နေကြတာကြောင့် အားလုံး စာတော်ကြတာ ရှင်းပါတယ်။ စာမေးပွဲမှာ အမှတ်က C+ ရရင်ပဲ ညံ့လှပြီထင်နေကြတာ။ A ရရေးထက် တစ်ပြားသားမှ မလျှော့ဘူး။ ဒါနဲ့ ပိုခက်တဲ့ ဓာတုဗေဒစာတွေ ဖတ်ခိုင်းပါတယ်။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူကျောင်းသားတွေက ပိုခက်တဲ့ ဓာတုဗေဒစာတွေလည်း ဖတ်ရရော စိတ်ဝင်စားမှုနဲ့အတူ စာဖတ်ရတာပျော်မွေ့မှုတွေပါ ကြီးကြီးမားမား ကျဆင်းသွားတယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောနဲ့ ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချသူတွေကတော့ စိတ်ဝင်စားမှုအဆင့်တွေ အားတိုးလာပြီး၊ စာဖတ်တဲ့အလုပ်ထဲ စိန်ခေါ်ချက်တွေပါထပ်တွေ့တယ်။

စိန်ခေါ်ချက်နဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုတို့က ဘယ်နဲ့ညာ ညီညီလှမ်းကြတယ်။

သင့်မှာ အရည်အချင်းတွေရှိနေရင်၊

ဘာကြောင့်လေ့လာဖို့လိုဦးမှာလဲ။

ကိုယ်မှာအရည်အချင်းတွေရှိပြီးသားပဲ နောက်ထပ်မလိုတော့ဘူးလို့ ယူဆကြသူတွေ ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားသူပါပဲ။ သူတို့က မနေ့ကပဲ ဟော့ရှော့ဖြစ်နေပြီး၊ ဒီနေ့တော့ ကျဆုံးကုန်ကြလေရဲ့။ ထိပ်ဆုံးအထိ

အောင်မြင်လာခဲ့သူ၊ လူငယ်သတင်းထောက် ၂ ဦးဖြစ်ကြတဲ့ “ဂျဲနက်ကွတ်” နဲ့ “စတီဖင်ကလပ်စ်” တို့က တကယ်မရှိတဲ့လူ ၈ နှစ်ရွယ်ကောင်လေး တစ်ယောက် မူးယစ်ဆေးစွဲနေပုံဇာတ်လမ်းဆောင်းပါးနဲ့ “ဂျဲနက်ကွတ်” က ပူလစ်ဇာဆုရသွားပြီး၊ “စတီဖင်ကလပ်စ်” ကလည်း တကယ်မရှိတဲ့ အရင်းအမြစ်တွေကို အခြေတည်ပြီး ဇာတ်လမ်းဆင်ထားတဲ့ ဝတ္ထုပုံပြင် တွေနဲ့ နာမည်ကြီးလာသူဖြစ်ပါတယ်။ လေ့လာရေးဆိုတဲ့ ခက်ခဲတာတွေ လုပ်ခဲ့လို့သာ အခုလိုကြယ်ပွင့်တွေဖြစ်ရတာပါလို့ ဝန်ခံခဲ့တယ်။

၁၉၆၀ ခေတ်တုန်းက တာစားခဲ့တဲ့ဆိုရိုးစကား “ဖြစ်တော့မယ့် အရာက ဖြစ်နေတာထက် ပိုကောင်းတယ်” ဆိုတဲ့အတိုင်းပါပဲ။

သင်ဟာ သီးသန့်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြခြင်း။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချတဲ့သူတွေက တိုးတက်ကြီးထွားမှုကို ကျော်လွှားပြီး အောင်မြင်ချင်နေကြတယ်။ သူတို့အမှန်တကယ် ဘာကိုသက်သေပြဖို့ ကြိုးစားနေတာလဲ။ သူတို့ပဲ သီးသန့်စပယ်ရှယ်၊ သူတို့ပဲ အထက်တန်း ကျတယ်လို့ ပြချင်ကြတာပါ။

ကျွန်မကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပျော်စေ၊ ပြက်စေ၊ သဘောနဲ့ ရိုးရိုးသာမန်လူအဖြစ် အရှားပါးဆုံးတွေးကြည့်တယ်။ ဒီလိုတွေးပုံအမျိုး အစားက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာတွေလိုအပ်ကြောင်း အဆက်မပြတ်ပြန် ဆန်းစစ်ဖို့လိုတယ်လို့ ပြနေပါတယ်။ မှတ်ချက်တိုင်း သုံးသပ်ဝေဖန်ချက် တိုင်း ရှုမြင်ချက်တိုင်းက ကျွန်မရဲ့ အသိဉာဏ်မှတ်တမ်း၊ ဆွဲဆောင်ချက် မှတ်တမ်း၊ ကြိုက်နှိုင်းစွမ်းမှတ်တမ်းတွေထဲ ဝင်သွားကြတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှု လှုပ်ရှားချက်တွေက ဒီတွေးပုံ မျိုးကို အားပေးနေတယ်။ ဒီလှုပ်ရှားချက်နဲ့ ဒီတွေးပုံမျိုးကသာ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် သီးသန့်စပယ်ရှယ်ဖြစ်ပြီဆိုတဲ့ ခံစားချက်ပေါ်စေနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

သင့်ကိုယ်သင် အထက်တန်းကျတယ်ဆိုတာ အတည်ပြုတဲ့ လက်စွဲနည်းတွေ သင်တီထွင်သုံးနိုင်တယ်။ ကျွန်မအကြိုက်ဆုံးနည်းက ကြေးမုံမှန်တစ်ချပ်မှာ “ငါ့ကိုယ်ငါချစ်တယ်” ဆိုတဲ့ စာသားကို လက်ရေး ကြီးကြီး ပီပီသသ ရေးဖို့ပါပဲ။ မှန်ကိုကြည့်တိုင်းမှာ ဒီသတင်းပို့ချက်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ညှို့နေသလိုဖြစ်မယ်။ သင့်ကိုယ်သင်သီးသန့်ဖြစ် ကြောင်း ပြင်ပကမ္ဘာကကြေညာတာကို တောင်းနေစရာမလိုတော့ဘူး။ သီးသန့်ဆိုတာ “သူများတွေထက်သာတယ်” လို့ အဓိပ္ပာယ်ပေါက်သွား ရင်တော့ ပြဿနာပါပဲ။ ပိုတန်ဖိုးရှိတဲ့လူသား၊ ပိုအထက်တန်းကျတဲ့ လူသား၊ ပိုခေါင်းစည်းကျတဲ့ လူသားပဲ ဖြစ်ရမယ်။

သီးသန့်ကျ၊ အထက်တန်းကျ၊ ခေါင်းစည်းကျ။

“ဂျွန်မက်အင်ရီး” က ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားသူဖြစ်တယ်။ စိန်ခေါ် ချက်တွေကို သူမရယူဘူး။ ခက်ခဲလာပြီဆိုရင် သူခေါက်တော့တာပဲ။ ရလဒ်ကတော့ သူကိုယ်တိုင်ဝန်ခံချက်အရ သူ့အစွမ်းအစတွေ မပြည့်ဝရ တာပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ့ပါရမီက ကြီးမားလွန်းတဲ့အတွက် ၄ နှစ်အထိ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးမှာ နံပါတ်တစ်တင်းနစ်ချန်ပီယံကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်။

တင်းနစ်ပြိုင်နေစဉ်အတွင်း “မက်အင်ရီး” ဟာ သူ့လက်ဝါးက ချွေးတွေကို လွှစာမှုန့်တွေနဲ့ပွတ်ပြီး သုတ်တတ်တဲ့အကျင့်ရှိတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ သုံးနေကျ လွှစာမှုန့်တွေကို မကြိုက်တော့ဘူး။ မွမွရွရွ နဲ့ နူးညံ့လွန်းလို့ ကြွက်သတ်ဆေးမှုန့်နဲ့တူတယ်လို့ ကြေးများတယ်။ သူ့အေးဂျင့် “ဂယ်ရီ” ခမျာ အပြင်ထွက်ရှာပြီး၊ အကြမ်းထည်လွှစာဖတ် တွေ ဘူးလိုက်ဝယ်လာမှ အေးတော့တယ်။ “ဂယ်ရီ” ရဲ့ပိုက်ဆံအိတ်ထဲ ဒေါ်လာ ၂၀ သက်သာသွားသေးတယ်။

မက်အင်ရိုးက တစ်ခါတုန်းကလည်း ဧည့်ခံလူဂျပန်မတစ်ယောက်ကို ဟောက်သေးတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ ဂျပန်မလေးကပဲ သူ့ကို ဦးညွှတ်တောင်းပန်ပြီး ပြေရာပြေကြောင်းလက်ဆောင်တစ်ခုပါဆက်သရသေးတယ်။ နာမည်ကြီးမို့ လူသာမန်တွေ ခယရတဲ့အဖြစ်ပါ။ “ဒါကြောင့် နံပါတ်တစ်ဆိုတာ ဘာလဲလို့ ပြလိုက်တာပါပဲ” လို့ သူက ဝင့်ကြွားလိုက်နိုင်တယ်။

“အရာရာက သင်နဲ့ပတ်သက်တာချည်းပဲ။ သင်လိုသမျှအရာရာ သင်ရပြီ။ သင်လုပ်ချင်တာလုပ် တုံ့ပြန်ချင်သလောက် တုံ့ပြန်နိုင်ပြီ”

ကဲ-ကြည့်ရအောင် သင်အောင်မြင်နေတုန်းတော့ သင်က တခြားလူတွေထက် သာတယ်။ သူတို့ကို စော်ကားလို့ရတယ်လို့ ထင်နေဦးပေါ့။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှုမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှုတွေ ကျော်လွန်သွားရပါတယ်။ ။

“မိုက်ကယ်ဂျော်ဒန်” က ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ထားသူမျိုးပဲ။ ဒီစိတ်မှာအားကစားထူးချွန်ပြောင်မြောက်မှုနဲ့ ပေါင်းစပ်ထားတယ်။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးက “စူပါမင်း”၊ “တင်းနစ်ဖိနပ်စီးထားတဲ့ ယေရူခရစ်တော်” လို့ တရားလွန်ချီးကျူး သီးသန့်လူဖြစ်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုကြတာတွေကို ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်က ခုလိုပြောပါတယ်။

“လူတွေက ဘာသာရေးကိုးကွယ်မှုမျိုးနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းနှိုင်းချီးမြှောက်နေကြတယ်။ ဒါသိပ်ရှက်ဖို့ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်က လူတိုင်းလိုပဲ ပုထုဇဉ်လူသားတစ်ဦးပါ။ “ဂျော်ဒန်က သူ့အရည်အချင်းတွေ တိုးတက်ရေးကို ဘယ်လိုခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားရမယ်မှန်းသိတယ်။ သူက ရုန်းကန်ကြီးထွားလာရပေမယ့်၊ တခြားလူတွေ ပိုကောင်းပိုသာတဲ့ လူပဲလို့ ခံယူထားတာ မရှိဘူး။ ဒီစိတ်ထားကိုက သီးသန့်ကျအထက် တန်းကျ ခေါင်းစည်းကျနေရတာပါပဲ။

“တွမ်ဂုဏ်” ရဲ့ဝတ္ထု "The Right Stuff" ထဲက အဓိက ဇာတ်ကောင် “ချပ်ရေဂါ” ဟာ စစ်လေယာဉ်ရဲ့ ပိုင်းလော့တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားတတ်သူမျိုးပါ။ “သဘာဝတရားအရ ပိုင်းလော့ဖြစ်ဖို့ ကျွန်တော်မွေးလာရတာပါ။ ကျွန်တော့်ပါရမီတွေ ဘယ်လိုပဲရှိရှိ ပြည့်ဝလုံလောက်တဲ့ ပိုင်းလော့တစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ ခက်ခဲတဲ့အလုပ်တွေ၊ ဘဝတာလုံး သင်ယူလေ့လာရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေ ဖြတ်သန်းခဲ့ရပါတယ်။ အကောင်းဆုံးပိုင်းလော့က တခြားလူတွေထက်ပိုသာအောင် ပျံနိုင်ဟယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ သူတို့က အကောင်းဆုံးဖြစ်နေရတာပါ။ “သူက ဒီလို အပြောကြီးရတာ အများစုတွေထက်ပိုပြီး ဖြန့်ကြက်နိုင်တာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပုံသေလမ်းကြောင်းကို ယုံတဲ့လူတွေဟာ အောင်မြင်ဖို့ အလျင်လိုအရေးပေါ်ဖြစ်နေရတာ ခံစားနေရပြီး၊ သူတို့လုပ်သမျှမှာ ဂုဏ်ယူတာထက်ပိုလွန်းပြီး အထက်တန်းကျသယောင် တခြားလူတွေ ပိုသာသလို ခံစားနေကြတယ်။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှုကို ချောင်းမြောင်းကြည့်လိုက်တဲ့အခါ မေးခွန်းရိုးရိုးလေးပဲ မေးဖို့ရှိတော့တယ်။ “သင်အောင်မြင်နေတုန်းမှာတော့၊ သင်က ဘာပဲညာပဲလေထွားနိုင်ပေမယ့်၊ မအောင်မြင်တော့တဲ့အခါ သင်က ဘာလဲ”

စိတ်ခွင်ချထားမှုက ကျဆုံးမှုရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကိုပြောင်းလဲပစ်တယ်။

“မာတင်” တို့လင်မယားက သူတို့ရဲ့ ၃ နှစ်ရွယ်သားလေး “ရော်ဘတ်” ကို ဖူးဖူးမှုတ် အရေးပေးရတဲ့အကြောင်းက ငယ်ငယ်နဲ့ ဉာဏ်ထက်မြက်ပြီး ဖန်တီးတတ်လို့ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ “ရော်ဘတ်” ဟာ ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာတစ်ခုလုပ်မိတယ်။ နယူးယော့ခံက မူကြိုကျောင်းရောက်တော့၊ နံပါတ်တစ်မချိတ်တော့တာဖြစ်ပါတယ်။ မိဘနှစ်ပါးစလုံး

ဒီကလေးကို အဖက်လုပ်စကားမပြောကြတော့ပါဘူး။ ခါတိုင်းလိုချစ်ခင်
ယုယ ဖူးဖူးမှုတ်မှုတ်တွေ ကွယ်လွန်သွားရတယ်။ ရော်ဘတ်လေးခမျာ နူးနူး
ညံ့ညံ့ ၃ နှစ်သားလေးဘဝနဲ့ ကျဆုံးသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရတယ်။

နယူးယော့ခ်တိုင်း ဆောင်းပါးတစ်ခုမှာ ကျဆုံးမှုက လုပ်ရပ်တစ်ခု
(ငါကျဆုံးပြီ) ကနေ၊ ဖြစ်တည်မှုတစ်ခု (ငါကျဆုံးသူဘဝရောက်ရပြီ)
ကို အသွင်ပြောင်းသွားတတ်တယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ ဒါက အထူးသဖြင့်
ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုထဲမှာ ရှိတတ်ပါတယ်။

ကျွန်မကလေးဘဝက 'ရော်ဘတ်' ရဲ့ ကံကြမ္မာမျိုးကြုံရဖူးတယ်။
၆ တန်းမှာ စာတော်လို့၊ ကျောင်းအုပ်က ကျွန်မကို တစ်မြို့လုံးကျောင်း
ပေါင်းစုံပြိုင်ပွဲဝင်ပြိုင်စေချင်တယ်။ ကျွန်မက ငြင်းလိုက်မိတယ်။ ၉ တန်း
ရောက်တော့လည်း ပြင်သစ်စာသင်တန်းမှာ ကျွန်မထူးချွန်နေပြန်တယ်။
ကျွန်မဆရာမက မြို့လုံးကျွတ်ကျောင်းပေါင်းစုံပြိုင်ပွဲဝင်ပြိုင်စေချင်တယ်။
ကျွန်မ ဒီတစ်ကြိမ်လည်း ငြင်းပယ်မိပြန်တယ်။ ဘာကြောင့် အရဲစွန့်မှု
ကင်းမဲ့ရတာက အောင်မြင်တစ်ခုကနေ ကျဆုံးမှုတစ်ခုကို ပြောင်းသွားရ
တာလဲ။ အောင်နိုင်သူက ကျဆုံးသူဖြစ်ရတာလဲ။ ဂေါက်သမားကြီး
“အာနီးအယ်စ်” ဟာ အဓိက အောင်ပွဲမရမီ၊ ၅ နှစ်တာလုံးလုံးတစ်ပွဲ
ပြီးတစ်ပွဲ ဆက်တိုက်ရှုံးရတယ်။ အခု အဓိကပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ထပ်ရှုံးရရင်
ဘယ်လိုနေမလဲလို့မေးတော့ “ဟာ လုံးဝခြားနားသွားမှာပေါ့” လို့ဆိုတာပဲ
'ကျဆုံးသူ' ပဲ ဖြစ်သွားမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။

အခိုက်အတန့်များကို အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ခြင်း။

ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချသူတွေတောင် ကျဆုံးမှုကို ဝေဒနာနှင့်နှင့်
နဲနဲခံစားရတဲ့ အတွေ့အကြုံအဖြစ် ကြုံရနိုင်တယ်။ ဒီပြဿနာကို
ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းသင်ခန်းစာယူရမယ်။

“မိနီဆိုတာဗိုက်ကင်းစ” အသင်းရဲ့ နောက်ခံလူကစားသမား “ဂျင်းမာရှယ်” ဟာ မမျှော်လင့်ဘဲ၊ ကျဆုံးသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရတယ်။ စန်ဖရန်စစ္စကိုပွဲတစ်ပွဲမှာ မြေပေါ်ကျလာတဲ့ဘောလုံးကို ကောက်ယူသယ် သွားပြီး ဂိုးသွင်းချက်လမ်းကြောင်း မှားသွားခဲ့တယ်။ တစ်ဖက်အသင်း အတွက် ဂိုးသွင်းပေးမိတဲ့အတွက် အရှက်ကွဲရတာ တီဗီထဲမှာအတိုင်းသား ပါသွားခဲ့တယ်။ သူ့ဘဝရဲ့အဆိုးဝါးဆုံးအဖြစ်ပါပဲ။ ရှက်ရခြင်းတွေက ဖုံးလွှမ်းသွားတာ မဆန့်ရင်ကာပါပဲ။ ပွဲတစ်ဝက်ခေတ္တနားတဲ့အခါ သူက “သင်အမှားတစ်ခုလုပ်မိရင်တော့ ချက်ချင်းအမှန်ကို ပြင်ရမှာပဲ” လို့ တွေးမိတယ်။ ဘာကိုရွေးရမှန်း သူနားလည်လိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ဒုတိယ ပိုင်းဆက်ကစားတဲ့အခါ အရှုံးကြွေးနဲ့အရှက်ကွဲရမှုတွေ ပြန်အဖတ် ဆယ်ဖို့ အဆတိုးအားကြိုးမာန်တက်ကစားလိုက်တာ နိုင်ပွဲရယူလိုက် နိုင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့တင်သူမရပ်ပါဘူး။ ပရိသတ်ကို စကားပြောပါတယ်။ ပရိသတ်တွေဘက်က သူတို့လေသံတွေ ပြင်းထန်ခဲ့တာတွေ ပြန်ပြီး တောင်းပန်ရပြန်တယ်။ သူ့အတွက် ဆက်လက်အားပေးကြလို့ သတ္တိ တွေ တိုးလာပါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ အခိုက်အတန့်ကို အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်နိုင်ခဲ့ လို့ အခြေအနေကို သူထိန်းချုပ်လိုက်နိုင်ခဲ့တယ်။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုမှာ တရားရစရာ ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုရှိခဲ့တယ်။ ကမ္ဘာ့ကျော်စားဖိုမှူးကြီး ပြင်သစ်အချက်အပြုတ်ဆရာ “ဘားနက်လွီဆူး” ဟာ ကမ္ဘာ့နံပါတ်တစ်စားဖိုမှူးပါ။ ဥရောပရဲ့လေးစားစရာ အကောင်းဆုံး စားသောက်ဆိုင်များရဲ့ လမ်းညွှန်စာစောင်ကြီး "Guide Michelin" က ချီးမြှင့်တဲ့ ကြယ်သုံးပွင့်တံဆိပ်ရထားသူ စားဖိုမှူးကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်နေ့တော့ မစ္စတာလွီစူးတစ်ယောက် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် သတ်သေသွားခဲ့တယ်။ အကြောင်းရင်းက တခြားသော စားသောက် ဆိုင်လမ်းညွှန်စာစောင် "Gault Millau" မှာ လွီစူးခါတိုင်းရနေကျ

အမှတ်ထက် ၂ မှတ်လျော့နည်းသွားပြီး၊ လူ ၂၀ မှာ ၁၉ မြောက် နေရာ ရနေရာက ၁၇ မြောက်နေရာကို ကျသွားရတဲ့အတွက်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။ အကောင်းဆုံးနေရာက တစ်ပြားမှ မလျော့ဘူးဆိုတဲ့ လွှဲစားပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှုကပဲ သူ့ကိုပြန်သတ်သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၂ မှတ်တည်းလျော့တာနဲ့ပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျဆုံးသူဖြစ်ရပြီဆိုတဲ့ ယူဆချက်က သူ့အသက်ကို အပိုင်စီးသွားတယ်။

အချက်အပြုတ်မှာ ပါရမီပြည့်ဝပြီး၊ ကိုယ့်ဘဝအနာဂတ်ကို ကျေနပ်ဖွယ်ရှိရေး စီမံကိန်းတွေ လွယ်လွယ်လေးချသွားနိုင်သေးတဲ့ “ဘား နက်လွှဲ” တစ်ယောက် ခုလိုဇာတ်သိမ်းမလှဖြစ်ရပုံကို "Gault Millou" ရဲ့ ဒါရိုက်တာခမျာစဉ်းစားလို့ မရနိုင်အောင် ဖြစ်ရတယ်။ ပုံသေစိတ် ခွင်ချထားသူတွေမှာ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးက စဉ်းစားလို့ရနိုင်ပါတယ်။ ရမှတ် ၂ မှတ်နည်းသွားရတာက လွှဲစားအတွက် သူ့ကိုယ်သူ အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ် ချက် အသစ်ကို ရှာတွေ့သွားခြင်းပါပဲ။ အဲဒါကတော့ ကျဆုံးသူဘဝ ရောက်ခြင်းပါတဲ့။

လှည့်စားမလား၊ အပြစ်ဖို့မလား၊ အောင်မြင်ရေးအတွက်
ဟင်းခတ်အမယ်တော့ မဟုတ်ပါ။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေမှာ ဆုံးရှုံးနစ်နာရမှုတွေ ကျော်လွှားနိုင်ရေး မှာ ဒီစိတ်ခွင်ချမှုက ဘာမှလုပ်မပေးနိုင်ပါဘူး။ ကျဆုံးမှုက သင့်မှာ အစွမ်းအစကင်းမဲ့နေကြောင်းကို ဆိုလိုတဲ့အတွက် သင်ဟာ “ကျဆုံးသူ” တစ်ယောက်ဘဝကို ရောက်ပြီး ထိုနေရာကနေ တခြားဘယ်မှသွားလို့ မရတော့ပါဘူး။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားတဲ့သူတွေ ပြောတတ်ကြတာက “နောက် စာမေးပွဲမှာ စာကျက်တာ လျော့လိုက်မယ်။ ငါ့မှာ အရည်အချင်း ရှိပြီး

သားပဲ။ ဆက်လေ့လာနေရင်၊ အချိန်ကုန်ရုံပဲရှိမယ်။ လိုအပ်ရင်ခိုးချဖြေဖို့ ကို စဉ်းစားထားရမယ်” ဆိုတဲ့ ကလိမ်ကကျစ်စကားတွေပါပဲ။

ပိုခက်ခဲစွာ လေ့လာရမယ့်အစား ကျဆုံးရမှာ ပြင်ဆင်ဖို့အတွက် ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှုကိုတောင် ပြန်ပြင်ဆင်ဖို့ ကြိုးစားသေးတယ်။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ရှိသူတွေက စာမေးပွဲမှာ ပိုကောင်းအောင် ဖြေနိုင်ရေးအတွက် ရှာကြံကြိုးစားကြတယ်။ ခါတိုင်းလိုပဲ၊ သူ့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်ချို့တဲ့မှုကို ပြင်ဆင်လိုကြတယ်။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားသူတွေမှာ သူတို့ကျဆုံးမှုအတွက် ဆင်ခြေ ပေးတဲ့အနေနဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ကို အပြစ်ဖို့တဲ့စကားမျိုး ပြောတတ် ကြသေးတယ်။ ဒီအတွက် သာဓကအဖြစ် မက်အင်ရိုးအကြောင်း ပြန် ကောက်ရရင်။

တင်းနစ်ပွဲတစ်ပွဲမှာ လက်ချော်ခြေချော်ဖြစ်သွားရင် သူ့အပြစ်တော့ မဟုတ်ပါ။ ဖျားပြီး ကိုယ်ပူတက်နေလို့၊ တစ်ကြိမ်မှာ ခါးကိုက်လို့ နောက် တစ်ခါစာနယ်ဇင်းတွေကြောင့် နောက်ပွဲတစ်ပွဲမှာ ပြိုင်ဘက်က သူ့ချစ်ခင် တဲ့ သူ့ဖြစ်နေလို့ ရာသီဥတုက အေးလွန်းလို့၊ ပူလွန်းလို့၊ သူ့ကိုယ်အလေး ချိန်ဝလို့၊ ပိန်လို့ရှုံးရတာ စတဲ့အပြစ်ဖို့စရာအကြောင်းတွေက များပါ။

မက်အင်ရိုးရဲ့ အလိုအရ ဒီလက်ချော်ရမှုမှန်သမျှမှာ သူ့အပြစ် တစ်ခုမှမပါ။ ပွဲတစ်ပွဲမှာဆိုရင်ဘေးက ကင်မရာမင်းက သူ့ဟန်းဆက်က သီချင်းသံအကျယ်ကြီးဖွင့်ထားလို့ဖြစ်ရတာလို့ ဆိုလိုက်သေးတယ်။

စိတ်ခွင်ချထားမှုနဲ့ စိတ်ကျရောဂါ

ကျောင်းသားတွေအပေါ် သူတို့ရဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှုက သူတို့စိတ် ကို ဘယ်လိုခြားနားသွားစေသလဲလို့ စမ်းသပ်ကြည့်တယ်။

ပထမဦးစွာ ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားတဲ့ ကျောင်းသားတွေမှာ စိတ်ကျ
ရောဂါဖြစ်တတ်မှုမြင့်တက်နေတတ်တာ တွေ့ရတာပါပဲ။ ဆုံးရှုံးမှုတွေ
ပြဿနာတွေ တွေ့ရရင်ပဲ ပြိုင်ဆိုင်မှုမရှိလို့၊ အောင်မြင်မှုနဲ့ မထိုက်တန်
လို့ပဲလို့ အဆိုးမြင်အတွေးတွေ လွှမ်းမိုးပြီး ခပ်လွယ်လွယ်ပဲ အရှုံးပေး
လက်လျှော့ပစ်တတ်ကြတယ်။ သူတို့အတွက် အောင်မြင်ဖို့ လမ်းက
မကျန်ရစ်တော့ပါဘူး။

ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းဖို့ ဘာလုပ်ရပ်မှမလုပ်ဘူး။

ပိုစိတ်ကျတတ်တဲ့ ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချထားတတ်သူတွေက
တော့ သူတို့ပြဿနာတွေ ရင်ဆိုင်ဖို့ လုပ်ရပ်တွေပိုလုပ်တတ်ကြတယ်။
ကျောင်းအလုပ်တွေ ပိုဆက်လုပ်ဖို့က သေချာနေတယ်။ သူတို့ဘဝတွေ
ကို ပိုပြီးဆက်ထိန်းထားနိုင်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ စိတ်ကျရောဂါကို
ပိုခံစားရလေလေ၊ သူတို့စိတ်ကိုပိုပြီး မောင်းတင်လေလေပါပဲ။ သူတို့
ရင်ဆိုင်ရမယ့်ပြဿနာတွေကိုလည်း ရှောင်မပြေးဘဲ ပိုပြီး ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း
တတ်သေးတယ်။

အတိုချုပ်အားဖြင့် လူတွေဟာ ပုံသေလမ်းကြောင်းတစ်ခုခုကို
ယုံကြည်နေတဲ့အခါ ကျဆုံးခြင်းနဲ့ တိုင်းတာရတဲ့ အန္တရာယ်ထဲ အမြဲတမ်း
ကျရောက်သွားတတ်တာ တွေ့ရတယ်။ သူတို့က စမတ်ကျပြီး ပါရမီ
ပြည့်ချင်ပြည့်နေနိုင်ပေမယ့် ဒီစိတ်ခွင်ချမှုက သူတို့ဆီက အရင်းအမြစ်
မှန်သမျှ ဓားပြတိုက်လုယူသွားတယ်လို့ ထင်ရတယ်။

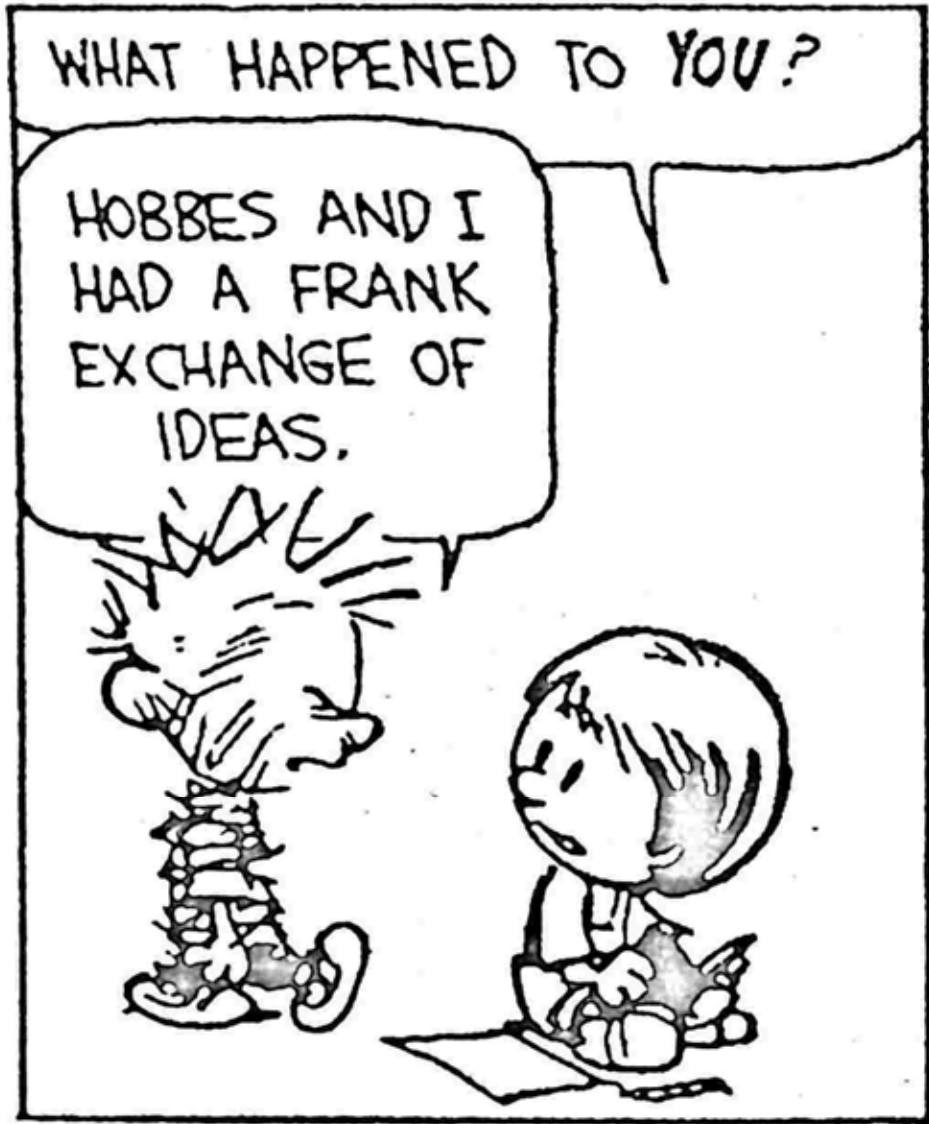
လူတို့က သူတို့ရဲ့ အခြေခံအရည်အသွေးတွေကို တိုးတက်နိုင်
တယ်လို့ ယုံကြည်ရင်၊ ကျဆုံးရမှုကြောင့် ထိခိုက်ခံစားရပေမယ့်၊ ဒီကျ
ဆုံးမှုက သူတို့ကို အဓိပ္ပာယ်မသတ်မှတ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ပြောင်းလဲကြီးထွားဖို့
ဖြစ်နိုင်သေးရင်၊ အောင်မြင်ဖို့လမ်းတွေ ပွင့်နေဆဲပါပဲ။

စိတ်ခွင်ချထားမှုက အားထုတ်မှုရဲ့
အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောင်းလဲပစ်တယ်။

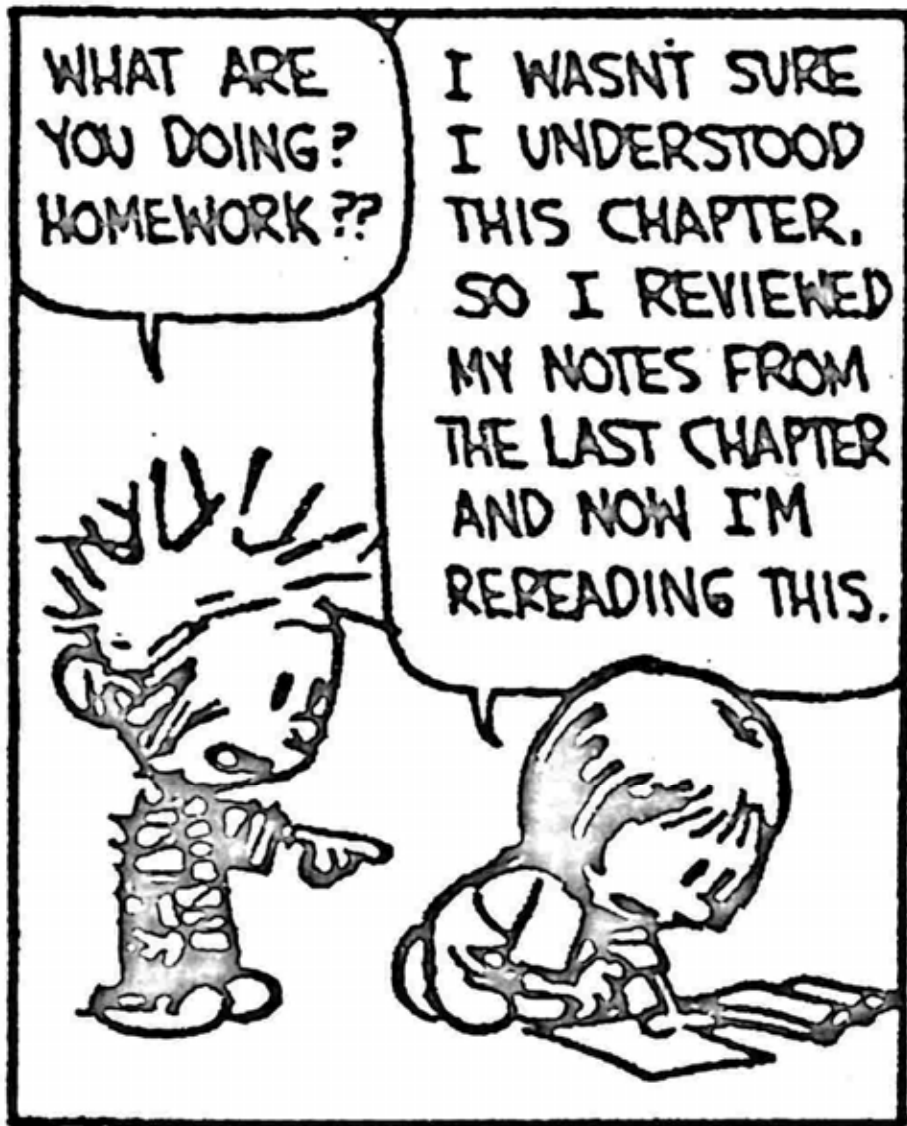
ကလေးဘဝက ယုန်နဲ့လိပ် အပြေးပြိုင်ကြတဲ့ ပုံပြင်ကို လူမျိုးတိုင်း
လိုလို၊ ရှေးဂန္ထဝင်ပုံပြင်အဖြစ် ကြားဖူးနေကြတယ်။ ပါရမီအရ လျင်မြန်
ဖျတ်လတ်အပြေးသန်နေကျယုန်က လိပ်ကို အထင်သေးပြီး ပြေးလမ်း
တစ်လျှောက် ပြိုင်နေစဉ်၊ တရေးတမောတောင် အိပ်လိုက်လို့ လိပ်ကနိုင်
သွားရတဲ့အဖြစ်ပါ။

ဒီပုံပြင်ရဲ့ သင်ခန်းစာစကားပုံကတော့ “ဖြည်းဖြည်းနဲ့ မှန်မှန်၊
အောင်ပွဲခံ” ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို သရုပ်ဖော်ထားတာပါပဲ။ အားထုတ်
မှုရဲ့ စွမ်းပကားကို ရှေ့တန်းတင် မီးမောင်းထိုးပြတာဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပါရမီရှိပြီးသား တော်ပြီးတတ်ပြီးသားရယ်လို့
ယုန်လို ခပ်ပေါ့ပေါ့အသာနှပ်နေခိုက်မှာ လိပ်လိုဖြည်းဖြည်းနဲ့ မှန်မှန်
ခြေတစ်လှမ်းချင်းလှမ်း တောင်ကြီးဖဝါးအောက်ရောက်အောင် မပြတ်တမ်း
အားထုတ်နေတတ်သူမျိုးက အခွင့်ကောင်းကို ကောက်ယူအောင်ပန်း
ဆွတ်ခူးသွားနိုင်တာပါပဲ။

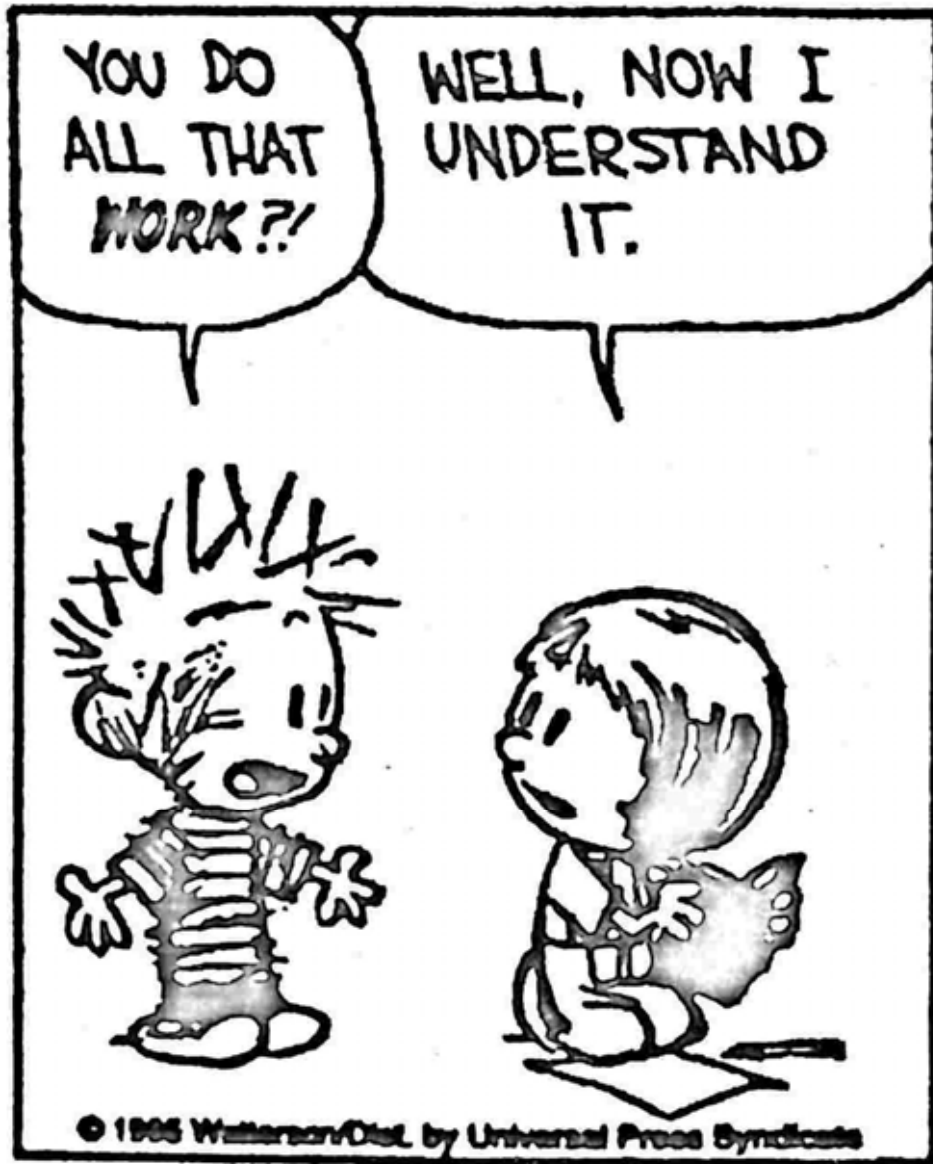
“မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ” (ကောင်မလေးကပြော)
“ဟော့ဘ်နဲ့ငါ အယူအဆတွေ ဖလှယ်နေတာပါ” (ကောင်လေးကပြော)

“နင်ကော အိမ်စာတွေ လုပ်နေတာလား” (ကောင်လေး)

“ဒီအခန်းက စာတွေ ငါနားမလည်လို့ သေချာအောင်၊

ပြီးခဲ့တဲ့အခန်းက ပြန်လှန်သုံးဆောင်ချက်တွေ ပြန်ဖတ်ကြည့်ရတယ်။ (ကောင်မလေး)

“အခုမှာပဲ ဒီအခန်းနားလည်သွားပြီ” (ကောင်မလေး)

“ဒါတွေအားလုံး နင်လုပ်နိုင်တယ်တဲ့လား” (ကောင်လေး)

“ဟာ-နင်စမတ်ကျပြီလို့ ငါထင်လာပြီ” (ကောင်လေး)
 “ကေဗင်နဲ့ဟော့ဘ်” ကာတွန်း “ဝါတာဆန်” ရဲ့လက်ရာ။

နယူးယော့ခ်ကားရဲ့ စာရေးဆရာ “မယ်လ်ကွန်ဂလက်ဝဲ” က အားထုတ်မှုအားဖြင့် ရယူခြင်းထက်အားထုတ်မှုကင်းမဲ့စွာ ပြီးမြောက်ခြင်းကို လူ့အဖွဲ့အစည်းက သဘာဝကျတယ်လို့ တန်ဖိုးထားနေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ သူရဲကောင်းတွေကို လူလွန်မသားရဲ့ အရည်အချင်းတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ကြီးမြတ်မှုကို မရှောင်မလွှဲသာ ဦးဆောင်နေတာကိုပဲ ကြည်ညိုနေကြတယ်။

“ဒူစ်” တက္ကသိုလ်သုတေသနသမားတွေရဲ့ အစီရင်ခံစာမှာ အချက်ပေးသံချောင်းခေါက်ပြီး နှိုးဆော်လိုက်တဲ့ သတိပေးချက်ကတော့ တွဲကြိုအမျိုးသမီးကျောင်းသူတွေလောကမှာ “အားထုတ်မှုမရှိဘဲနဲ့ အလိုလိုပြည့်ဝနေမှု” မျိုးကိုတောင့်တစွဲလမ်းနေကြတယ်ဆိုတဲ့အချက်ပါပဲ။ သူတို့က ပြည့်ဝတဲ့အလှတရား၊ ပြည့်ဝတဲ့မိန်းမသားဘဝနဲ့ ပြည့်ဝတဲ့ ပညာတော်သင်ဆုတွေကို အားထုတ်မှုလုံးဝမပါဘဲ ရသင့်တယ်လို့ ယုံကြည်နေကြတယ်။

အားထုတ်ခြင်းကို ရွံ့မုန်းကြတာ အမေရိကန်တွေတင်မကသေး ပါဘူး။ ပြင်သစ်လူမျိုးအမှုဆောင်လူကြီး “ပီးရဲရှာဗယ်လီးယေး” က ပြောထားတာရှိပါတယ်။

“ကျွန်တော်တို့က အားထုတ်ခြင်းကို ကြိုက်ကြတဲ့ နိုင်ငံတစ်ခု မဟုတ်ဘူး။ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ သင်ဟာ “ဆေဗော်ဖဲယာ” (အကုန်နဲ့နဲ့ စပ်စပ်သိမှုနဲ့ သွေးအေးမှုတို့ ပေါင်းထားတဲ့လူ) ဖြစ်နေရင်တောင် သင် အားထုတ်မှုကင်းကင်းနဲ့ လုပ်ရမှာပဲ”

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုရှိတဲ့လူတွေကတော့ တစ်စုံတစ်ရာထူးခြား ချက်တွေကို ယုံကြည်ကြတယ်။ သူတို့အတွက် ပါရမီရှင်ကြီးတောင်မှ အားထုတ်မှုတွေကို ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်တတ်ကြတယ်။ အားထုတ်မှုကိုသာ ချီးကျူးလေးစားအထင်ကြီးတတ်ကြတယ်။ သူရဲကောင်းဆန်မှုတွေကို တော့ လက်ဆောင်တစ်ခုအချောင်ရလိုက်တာလို့ပဲ သဘောထားလိုက် တယ်။ သင့်အရည်အချင်းတွေက ဘာတွေပဲဖြစ်နေပစေ၊ ဒီအရည်အချင်း တွေကို အားထုတ်မှုနဲ့ စနက်တံမီးတင်ရှိနိုင်ပြီး၊ အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခြင်း တွေဆီ ဦးလှည့်ပေးနိုင်ပါတယ်။

"Seabiscuit" ဝတ္ထုဖြစ်လာရပုံအကြောင်း။

တစ်ခါက ခြေထောက်ကျိုးနေတဲ့မြင်းတစ်ကောင်ရယ်၊ အိုနာကျိုးကန်းအဖွဲ့သားတွေအဖြစ် သူ့ကိုစီးတဲ့ ဂျော်ကီရယ် မြင်းပိုင်ရှင်ရယ်၊ သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးသူ မြင်းထိန်းဆရာရယ်၊ လူ ၃ ဦးရှိကြရာမှာ ဒီ ၃ ယောက်သားဟာလည်း တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းနဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါချို့တဲ့နေကြလေရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီဂီလာနတပ်ဖွဲ့ဟာ ဆုံးဖြတ်ပိုင်းဖြတ်ချက်တွေ ခိုင်မာလွန်းလှသမို့၊ သူတို့ချို့တဲ့မှုတွေလာ တိုက်ဆိုင်နေတာကို ဆန့်ကျင်အန်တုပြီး အောင်ပွဲတွေရခဲ့ပါတယ်။ သူတို့က စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုနဲ့ ကျားကုတ်ကျားခဲ အားထုတ်နိုင်မှုတို့ရဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။

ထိုကိစ္စနဲ့အပြိုင် "Seabiscuit" (ပင်လယ်ဘိစကွတ်) ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုနဲ့ ယင်းရဲ့ဖန်ဆင်းရှင်စာရေးဆရာမ "လော်ရာဟေးလန်ဘရန်" အကြောင်း တင်ပြပါ့မယ်။ "လော်ရာ" ဟာ ကောလိပ်ကျောင်းသူဘဝကတည်းက ဆိုးဝါးတဲ့ခြေကုန်လက်ပန်းကျအလကားနေရင်း မောပန်းနေတတ်တဲ့ရောဂါက ထပ်ကာထပ်ကာနှိပ်စက်နေတတ်လို့ ဘာအလုပ်မှ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းလုပ်မရနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အထက်ပါ မြင်းတစ်ကောင်နဲ့ လူ ၃ ယောက်ရဲ့ဂီလာနတပ်ဖွဲ့ရဲ့ပုံပြင်ကို သိရတော့ အောင်ပွဲရနိုင်ခဲ့ပုံခမ်းနားကြီးကျယ်လှတဲ့ ဇာတ်လမ်းကို အားကျပြီး သူမရဲ့ဝတ္ထုကြီး "ပင်လယ်ဘိစကွတ်" ကို ရေးဖြစ်တာဖြစ်ပါတယ်။

ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုရှိတဲ့သူတွေရဲ့ မှန်ဘီဘူးထဲမှာ အားထုတ်မှုရဲ့ စွမ်းအားက အရည်အချင်းတွေကို အောင်မြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းလဲပေးတဲ့ အလားတူပုံပြင်တွေများစွာရှိပါတယ်။

မြင့်မားလှတဲ့ အားထုတ်မှု၊ မဟာဒုက္ခကြီးပါလား။
"နတ်ဒဂျာ၊ စလာနို၊ ဆွန်နင်းဘတ်ဂ်" တစ်ယောက်သူမရဲ့

ပွဲဦးထွက် ပရိသတ်အလယ် တယောလက်စွမ်းပြထိုးပွဲနဲ့စဉ်က သူမ အသက် ၁၀ နှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဗိလာဒယ်ဗီးရာသံစုံတီးဝိုင်းနဲ့ တွဲဖက်လို့ပေါ့။

“ဂျေးလီးယက်” ကျောင်းကိုသူမ မရောက်တော့၊ နာမည်ကျော် တယောထိုးဆရာမ “ဒိုရာသီဒီလေး” နဲ့ သင်ယူရတယ်။ “ဆွန်နင်းဘတ်ဂ်” မှာ အတော်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ တယောထိုးပုံဟန်ပန်အကျင့်တစ်ခု ရှိတယ်။ တယောပေါ်က သူမ လက်ချောင်းအနေအထားတွေနဲ့ ထိုးပုံ ထိုးလက်ဟန်ပန်တွေက ကိုးရိုးကားရားနဲ့ ပခုံးပေါ်တင်တဲ့ တယော ကလည်း နေရာမှားနေတယ်။ ဒီအနေအထားကို ပြောင်းဖို့သူမငြင်းဆန် တယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ သူ့အကျင့် ဒီအတိုင်း ကိုးရိုးကားရားဖြစ်နေတုန်း၊ နောက်မှရောက်လာတဲ့ ကျောင်းသူအသစ်တွေက သူ့ကိုဖြတ်ကျော်တက် သွားတယ်။ ၁၀ ကျော်သက်မရောက်မီမှာပဲ သူမမှာ ယုံကြည်မှုအကျပ် အတည်းကို ဆိုက်ပါတော့တယ်။ ကျဆုံးသူတစ်ယောက်လို ခံစားမိ တယ်လို့ ကိုယ်တိုင်ဖွင့်ပြောရတဲ့အထိပါပဲ။ ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစားကြိုးစား ကျဆုံးနေတာချည်းပဲ။ နောက်ဆုံး ဆရာမက သူမရဲ့အကျင့်ကို ပြင်ချင် ပြင်၊ မပြင်ရင် သူတပည့်အဖြစ်က ထုတ်ပစ်မယ်လို့ သတိပေးရတယ်။ ဘာကြောင့် အားထုတ်မှုက ကြောက်စရာကောင်းနေရသလဲ။

အကြောင်းရင်းက နှစ်ချက်ရှိတယ်။ တစ်ချက်က ပုံသေစိတ်ခွင်ချ မှုရှိနေတဲ့အတွက်ကြောင့်ပါပဲ။ ကိုယ့်လက်အနေအထားမှားနေတာကို မပြင်ဘူးလို့ဆိုတာဟာ ပုံသေစိတ်ခွင်ရှိထားလို့ပါပဲ။ ဒုတိယအချက်က “ဆွန်နင်းဘတ်ဂ်” ပြောသလို သင့်ရဲ့ဆင်ခြေတွေအားလုံး ဓားပြတိုက် သွားတဲ့အတိုင်း အားထုတ်မှုမရှိရင် နောင်တရစကားတွေ ပြောရဖို့ပဲ ရှိလိမ့်မယ်။ ဘယ်လောက်ပဲကျဆုံးပစေ၊ ထပ်အားထုတ်ရမှာပဲ။

“ဆွန်နင်းဘတ်ဂ်” က ဆရာမဒီလေးကို ဆုံးရှုံးရမှာတော့ သေ

မလောက် ကြောက်တယ်။ ကြိုးစားလည်း ကြိုးစားမယ် ပြင်စရာရှိတာ လည်း ပြင်ပါ့မယ်လို့ ကတိထားတာနဲ့ ဆရာမနဲ့ပဲ ပုံစံသစ်အချိုးသစ်နဲ့ သင်ယူအားထုတ်နိုင်လို့ ပွဲဝင်နိုင်ခဲ့တယ်။ အခုတော့ သူမက ခုလို တရားရ စကားပြောပါတယ်။ “ခုတော့ တကယ်အချက်ကို မြင်လိုက်ပါပြီ။ သင် တကယ်ချစ်မြတ်နိုးဆုံးအရာအတွက်၊ အခက်အခဲဆုံး ကြိုးစားအားထုတ်ရ မှာပဲ” ဂီတကို သင်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့အတွက် ဘဝအတွက်တိုက်ပွဲဝင်ရမယ်။ ။

နိမ့်ကျတဲ့အားထုတ်မှု မဟာဒုက္ခကြီးပါလား။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှုထဲမှာ တစ်ခုတစ်ခုကို ဆိုးဆိုးဝါးဝါး လိုချင်ပါလျက် ရအောင်ယူနိုင်ပါလျက် ဘာမှမလုပ်မိဘဲ နောင်အခါမှ “ဟာ- ငါအဲဒီတုန်းက လုပ်လိုက်မိရင်၊ အကောင်းသားလို့ ပြန်တမ်းတမိရတတ် တယ်။

၁၉၃၀ ကျော်နဲ့ ၁၉၅၀ ခုတွေ စပ်ကြားကာ အမေရိကန်အမျိုးသမီး အနည်းငယ်ကတော့ “ကလဲရာဘုသ်လူစ်” ထက်ပိုပြီး အောင်မြင်ကြ မှာပဲ။ သူမဟာ နောက်ပိုင်းမှာ နာမည်ကျော်စာရေးဆရာမနဲ့ ပြဇာတ်ရေး ဆရာမဖြစ်သွားပါတယ်။ စောစောပိုင်းကာလတွေ၊ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော် မှာ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရပြီး၊ အီတလီနိုင်ငံဆိုင်ရာ သံအမတ်တောင်ဖြစ်သွားသေးတယ်။ “ကျွန်မ အောင်မြင်ရေးဆိုတဲ့ စာလုံးအကြောင်း လုံးဝနားမလည်ခဲ့ပါဘူး” လို့ ဝန်ခံပြောကြားခဲ့သလို ပြည်သူ့ဘဝရေးရာတွေနေရင်း ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကြေကွဲဖွယ်ကိစ္စတွေ ကြောင့် သူမရဲ့ချစ်လှစွာသော ဝါသနာလုပ်ငန်းရပ် ပြဇာတ်ရေးသားခြင်း ကို တော်တော်ကြာအောင် မလုပ်နိုင်သေးဘဲ နောက်ဆုတ်နေခဲ့ရတယ်။ ဝါသနာလုံးဝမပါတဲ့ နိုင်ငံရေးလောကထဲမှာ စက်ရုပ်လိုအသက်မပါ လှုပ်ရှားနေခဲ့ရလို့ အောင်မြင်ရေးအကြောင်း လုံးဝ မသိခဲ့ရတာပါ။

နိုင်ငံရေးမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဖန်တီးမှုတွေ ဘာတစ်ခုမှာ အားထုတ်နိုင် ခဲ့လို့ ပြဇာတ်နောက်မလိုက်မိခဲ့တာကို နောင်တရပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင် ရှိခဲ့ရတယ်။ “ကျွန်မတစ်ခါတစ်ခါ တွေးမိတယ်။ ‘ကျဆုံးခြင်းရဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ’ ဆိုတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ရေး ရရင် ကောင်းမလားလို့ပေါ့” နောက်ဆုံးတော့ဘဝရဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ပြဇာတ်လောကထဲဝင်ဖြစ်ပြီး၊ "The Women" ဆိုတဲ့ပြဇာတ်ကို ရေးဖြစ်ပါတော့တယ်။

အသိပညာကို လုပ်ရပ်တွေအဖြစ် ပြောင်းယူ။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေ အခုပြောမယ့်စာအုပ်မျိုးတွေ ဖတ်ကြမယ်။ “အောင်မြင်ခြင်းက သင့်ရဲ့အကောင်းဆုံးအတ္ထု” (တခြားလူတွေထက်သာတာ မဟုတ်) တို့၊ “ကျဆုံးခြင်းဟာ အခွင့်အလမ်းရှုတ်ချစရာမဟုတ်” တို့၊ “အားထုတ်ရေးက အောင်မြင်ရေးရဲ့သော့ချက်” တို့ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေ သင်လက်တွေ့လေ့ကျင့်ရမယ်။ ဘာကြောင့်ဆို သူတို့ရဲ့အခြေခံ စိတ်ခွင် ချမှုမှာ သူတို့ယုံကြည်မှုက ပုံသေလမ်းကြောင်းဖြစ်နေတဲ့အတွက် လုံးဝ ခြားနားတာတစ်ခုသူတို့ကို ပြောရမယ်။ အောင်မြင်ခြင်းက တခြားလူတွေ ထက်ပိုပြီး လက်ဆောင်ပေးထားသလိုပါပဲ။ ကျဆုံးခြင်းက သင့်ကို တိုင်းတာနေပါတယ်။ အားထုတ်မှုက ပါရမီရှိလျက်နဲ့ မလုပ်နိုင်တဲ့သူတွေ အတွက်ပါပဲ။

မေးခွန်းများနဲ့အဖြေများ။

မေးခွန်း (၁)။ စိတ်ခွင်ချမှုတွေက သင့်ရဲ့အကောင်အထည်ဖော် မှုတွေရဲ့ ထာဝရအပိုင်းလား။ သင်ဒါတွေပြောင်း လို့ရသလား။

စိတ်ခွင်ချမှုတွေဟာ သင့်ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးရဲ့ အရေးကြီးတဲ့ အပိုင်းတွေပါ။ ဒါတွေ သင်ပြောင်းလဲနိုင်ပါတယ်။ စိတ်ခွင်ချမှု ၂ ခု သင်သိပြီးလို့ သင်နည်းလမ်းအသစ်တွေနဲ့စပြီး တုံ့ပြန်စဉ်းစားနိုင်တယ်။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုရှိရာကနေပြီး၊ လေ့လာမှုအဆက်မပြတ်လုပ်၊ ပြောင်းရမှာတွေ ရဲရဲတင်းတင်းပြောင်း၊ အားထုတ်မှုတွေ မပြတ်လုပ်သွားရင်း၊ ကြီးထွားလာတဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုမျိုးကို ပြောင်းလဲမှာ ဖြစ်တယ်။

မေးခွန်း (၂)။ တစ်မျိုးက တစ်ဝက်စီဖက်စပ်ရေးလို့ရမလား။
 စိတ်ခွင်ချမှု ၂ ခုစလုံးမှာ ကြိုက်တာတွေရှိလို့ပါ။

လူများစွာမှာ ၂ ခု စလုံးရဲ့ အခြေခံတွေရှိကြတယ်။ ခြားနားတဲ့ နယ်ပယ်တွေမှာ လူတွေ အဖို့ခြားနားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုတွေရှိနိုင်ကြတယ်။ အနုပညာရေးရာ ကျွမ်းကျင်မှုတွေမှာ ပုံသေထား၊ အသိဉာဏ်အမြော်အမြင်မှာ တိုးတက်ကြီးထွားအောင်လုပ်၊ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတွေ ပုံသေခွင်ချ ဖန်တီးတီထွင်နိုင်စွမ်းကို ကြီးထွားအောင်လုပ်ပေါ့။

မေးခွန်း (၃)။ အားထုတ်မှုအပေါ် သင့်ယုံကြည်မှုတွေ အားလုံးနဲ့အတူ လူတွေကျဆုံးရတာဟာ ခက်ခဲစွာ လုံလောက်အောင် မကြိုးစားလို့ သူတို့ရဲ့အပြစ်ပဲလို့ သင်ပြောမလား။

မပြောပါဘူး။ အားထုတ်မှုက အရောပဲဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပါပဲ ဘယ်သူမှ မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတစ်ခုတည်းရှိရုံနဲ့ မလုံလောက်သေးပါဘူး။ လူတွေမှာ ခြားနားတဲ့ အရင်းအမြစ်တွေ အခွင့်အလမ်းတွေ ရှိကြတယ်။ ဥပမာ အားထုတ်မှုအပြင် ငွေကြေးဆိုတဲ့ လုံခြုံရေးပိုက်ကွန်။ ကောင်းမွန်အဆင့်မြင့်တဲ့ပညာရေး၊ ဩဇာကြီးတဲ့ သူငယ်ချင်း

တွေနဲ့ နက်ဝပ်ဖွဲ့ထားမှု၊ အချိန်ကိုက်နေရာကိုက်လုပ်တတ်မှု တွေပါလိုပါတယ်။ ဒါတွေပိုပြည့်စုံလာလေလေ အောင်မြင်ဖို့နီးလာလေလေပါပဲ။

မေးခွန်း (၄)။ ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုက လူတွေကို အကောင်းဆုံး နံပါတ်တစ်ဖြစ်စေတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒီစိတ်ခွင်ချသူက တခြားလူတွေထက်သာတာ မဟုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတိုးတက်မှုပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ လည်း ပြောထားသေးတယ်။

ပါရမီကို ယုံကြည်ခြင်းက လူတွေကို သူတို့ရဲ့ အစွမ်းအစတွေ ပြည့်ဝစေဖို့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးခွင့်ပေးနိုင်တယ်။

ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုက လူတွေကို သူတို့လုပ်တာတွေအပေါ်မှာ ချစ်မြတ်နိုးခွင့်ပြုထားတယ်။

ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချထားသူများစွာက ထိပ်ဆုံးရောက်ဖို့ စီမံကိန်းကိုတောင် ဆွဲမထားတတ်ကြဘူး။ သူတို့ချစ်မြတ်နိုးတာကို လုပ်ရင်းရလဒ်အဖြစ်နဲ့သာ ထိပ်ရောက်ရတာပါ။ သရော်ချင်စရာပြောရဦးမယ်။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေ သေမလောက် အာသာငမ်းငမ်းဆာလောင်နေတတ်ကြတဲ့ ထိပ်ဆုံးရောက်ရေး ပန်းတိုင်က ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချသူတွေ အတွက်တော့ သူတို့လုပ်သမျှ စိတ်အားထက်သန်မှုတွေရဲ့ အရန်ဘေးထွက်ထုတ်ကုန်တွေပဲဖြစ်နေတတ်လို့ပါပဲ။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှုမှာ အရာရာဟာ ထွက်ပေါ်လာချက်တွေပဲ။ သင်ကျဆုံးရင် အကောင်းဆုံးမဟုတ်လို့ပဲ အချိန်ကုန်ရုံပဲ ရှိမယ်။

ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုမှာတော့ လူတွေကို သူတို့လုပ်သမျှမှာ ထွက်ပေါ်လာချက်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ၊ တန်ဖိုးထားမှုတွေသာ ခွင့်ပြုထားတယ်။ ပြဿနာတွေ သူတို့ကိုင်တွယ်ရာမှာ လမ်းကြောင်းသစ်နဲ့ အရေး

တကြီးကိစ္စတွေကို လုပ်တယ်။ ကင်ဆာကုသရေးတော့ ရှာမတွေ့နိုင်ဘူး ပေါ့။ ရှာဖွေမှုကတော့ အဓိပ္ပာယ်လေးနက်စူးရှပါတယ်။

မေးခွန်း (၅)။ လူတွေနဲ့ ပတ်သက်သမျှ အရာရာကပြောင်းလဲနေ တယ်ဆိုတော့ လူတွေဟာ သူတို့တတ်နိုင်တဲ့ အရာ အားလုံးကို ပြောင်းသင့်သလား။

ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချထားမှုဆိုတာ အရည်အချင်းတွေကို ထွန်ယက်ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်နေမှုကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်ထိ များများပြောင်းလဲဖို့ဖြစ်နိုင်တယ်။ ပြောင်းလဲ မှုကို ဘယ်လောက်ကြာတဲ့အထိ ထိန်းထားရမယ်လို့တော့ ပြောမထား ဘူး။ အရာရာတိုင်းကို ပြောင်းရမယ်လို့လည်း မဆိုလိုဘူး။ ကြိုက်နှစ် သက်ရာအလိုက်နဲ့ တန်ဖိုးတွေအလိုက်ပဲ ပြောင်းလဲနိုင်ပါတယ်။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချသူတွေက အရာအားလုံးကိုပြောင်းလဲ နိုင်တယ်၊ ပြောင်းလဲသင့်တယ်လို့ မဆိုလိုဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မပြည့်ဝမှု တချို့ကိုတော့ လက်ခံထားဖို့ လိုတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘဝတွေနဲ့ တခြားလူတွေရဲ့ဘဝတွေကို ဒီမပြည့်ဝမှုတွေက မထိခိုက် စေဘူးဆိုရင်ပေါ့။

ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားသူတွေကတော့ ပြောင်းလဲမှုတိုးတက်မှု လမ်းပေါ်မှာ ရပ်နေကြတယ်။ ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုက ပြောင်းလဲမှု စတင်ရာ အမှတ်တစ်ခုဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လူတွေက သူတို့ဘာသာ သူတို့ရဲ့ အားထုတ်မှုတွေ တန်ဖိုးအကြီးဆုံးပြောင်းလဲအောင် ဆုံးဖြတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

မေးခွန်း (၆)။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေက ယုံကြည်ချက်တွေ ကင်းမဲ့နေတော့မှာပေါ့။

မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့မှာလည်း ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချသူတွေလိုပဲ ယုံကြည်ချက်တွေ များပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်မှန်းဆနိုင်တာက သူတို့ မှာ ဆုံးရှုံးထိခိုက်ရတာတွေ များလာပြီး အားထုတ်မှုတွေ လှိုက်စားသွားရင် တော့ သူတို့ရဲ့ ယုံကြည်မှုတွေက ကွဲတတ်ရှုတတ်လာပါတယ်ဆိုတာ ပါပဲ။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ချသူတွေမှာတော့ ယုံကြည်မှုတွေ အမြဲတမ်း လိုအပ်နေတာမျိုး မရှိတာကို ကျွန်မရဲ့ သုတေသန လေ့လာမှုတွေက သိရပါတယ်။

သင့်ရဲ့စိတ်ခွင်ချထားမှုကို ကြီးထွားပါစေ။

- * လူတွေဟာ လေ့လာမှုကို ချစ်မြတ်နိုးဖို့ မွေးဖွားလာကြတယ်။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေက ဒါကို မလုပ်ကြဘူး။ သင်ပဟေဠိ ဖြေတာတွေ အားကစားနဲ့တာတွေ အကပညာသင်ခန်းစာ အသစ်တွေ သင်တဲ့အချိန်တွေကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ရုတ်တရက် ငြီးငွေ့လာတာ မောပမ်းနွမ်းနယ်လာတာမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်။ နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ဖြစ်လာရင်း အလျှော့ပေး ပြီး မနှပ်လိုက်ပါနဲ့။ ဒါမျိုးက ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားသူတွေ လုပ်တတ်တာ ဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ခွင်ချမှုကို ကြီးထွား အောင်လုပ်လိုက်ပါ။ သင့်ဦးနှောက်ထဲ စိန်ခေါ်ချက်နဲ့ လေ့လာ မှုတို့တွေ ဆုံနိုင်အောင် ဆက်စပ်မှုအသစ်တွေ ရုပ်ပုံဖွဲ့ရမယ်။
- * ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာ ပြီးပြည့်စုံနေတဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုကြိုးစားဖန်တီး ကြည့်ပါ။ အလုပ်လုပ်ဖော်စပ်တူပါတနာတွေ၊ သင်ရွေးချယ်

မယ်။ သင်ကို အမှားကင်းစေမယ့်၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း
တွေအလုပ်သမားတွေငှားနိုင်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘေးနားပတ်ပတ်
လည်မှာ သင့်ကိုရှိခိုးရိကျိုးပြုပြီး၊ ဟုတ်ပါမှန်ပါ့ဘုရားလုပ်သူ
တွေဝိုင်းနေရင်တော့ သတိထားပါ။ တည်ဆောက်ရေး ဝေဖန်
ဆန်းစစ်ပေးတော့တွေကို ရှာကြံနားထောင်သွားပါ။

* သစ္စာဖောက်ခံရပြီးလား၊ ပယ်ချခံရပြီးလား။ ထိုကိစ္စတွေ အာရုံ
စိုက်ပါ။ ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှုနဲ့ ဘက်စုံအမြင်ထည့်သွင်း
ကြည့်ပါ။ သင့်ရဲ့အခန်းကဏ္ဍတုံ့ကနေ ရိုးသားတည်ကြည်စွာ
ရှာကြည့်ပါ။ ဒါတွေက သင့်ရဲ့ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး သင့်ရဲ့
ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကို အဓိပ္ပာယ်မသတ်မှတ်နိုင်ပါဘူး။

* စိတ်ကျချင်သလို ခံစားရတဲ့အခါ သင်ဘယ်လိုလုပ်သလဲ။
သင့်ဘဝထဲက ကိစ္စတွေကို ခက်ခက်ခဲခဲရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း
သလား၊ လွယ်လွယ်လေး လက်လျှော့လိုက်သလား။ ကြီးထွား
တဲ့စိတ်ခွင်ထားမှုကို သွတ်သွင်းပြီး၊ စိန်ခေါ်မှုတွေ လေ့လာရေး
တွေ စဉ်းစားပါ။ အခက်အခဲ အတားအဆီးတွေ ရင်ဆိုင်ပစ်
အားထုတ်မှုကို အကောင်းမြင်၊ တည်ဆောက်ရေးအင်အားစု
တစ်ရပ်အနေနဲ့ လုပ်ပါ။

* သင်လုပ်ချင်ပါလျက်၊ မလုပ်ဝံ့မလုပ်ရဲတာ တစ်ခုခုအရဲစွန့်ပြီး
စီမံကိန်းချလုပ်ကြည့်ပါ။

အခန်း [၃]

တတ်စွမ်းနိုင်မှုနဲ့ပြီးမြောက်နိုင်မှုတို့ရဲ့ အမှန်တရား။

သင်တတ်နိုင်သမျှ “သောမတ်အက်ဒီဆင်” အကြောင်းပုံဖော်ကြည့်ပါ။ သူဘယ်မှာလဲ၊ ဘာလုပ်နေသလဲ စဉ်းစားကြည့်။ သူတစ်ယောက်တည်းပဲလား။ လူတွေကို ကျွန်မ မေးကြည့်တဲ့အခါ ဒါမျိုးပြောတတ်တာကြားရတယ်။

“ဒီလူက သူ့အလုပ်ရုံထဲမှာ ကိရိယာတန်ဆာပလာမျိုးစုံ ပတ်ပတ်လည်ဝိုင်းနေတတ်တာ။ သူ့ရဲ့ ဖိုနိုဂရပ်တို့ဘာတို့နဲ့ပေါ့။ သူ့အောင်မြင်ပါရဲ့။ ဘာလဲတစ်ယောက်တည်းလား၊ ဟာ တစ်ကိုယ်တော်တည်းပေါ့။ ဒါတွေအကုန်တစ်ယောက်တည်း လုပ်သွားတာပါ”

မှန်ပါတယ်။ ထူးခြားတဲ့ လူတစ်ယောက် ထူးခြားတဲ့နည်းတွေနဲ့ လုံးဝလုပ်သွားတာပါ။

တကယ်တမ်း “အက်ဒီဆင်” က တစ်ကိုယ်တော် မဟုတ်ပါဘူး။ လျှပ်စစ်မီးသီးလုံးတီထွင်ဖို့အတွက် သူ့လက်ထောက်တွေ ၃၀ ထားပါတယ်။ ကောင်းစွာလေ့ကျင့်ပြီးသား သိပ္ပံပညာရှင်တွေ ပါဝင်ပါတယ်။

ဒီတီထွင်မှုတွေက ရုတ်တရက်ဖြစ်လာတာတွေ မဟုတ်ဘူး။ လျှပ်စစ်မီးသီးဟာ တောက်ပတဲ့ဖြေရှင်းချက်တွေ ရိုက်ခတ်လာတဲ့အခါ ရိုးရိုးအခိုက်အတန့်လေးရဲ့ သင်္ကေတဖြစ်လာတယ်။ တီထွင်မှုမှာတော့ ရိုးရိုးအခိုက်အတန့်လေးတစ်ခုရယ်လို့ မရှိပါဘူး။

မှန်တယ်။ သူကပါရမီရှင်တစ်ယောက်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူက ဘယ်တော့မှ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့အတ္ထုပ္ပတ္တိဆရာ “ပေါအစ္စရေး” က အက်ဒီဆင်ဟာ သူ့ကာလသူ့အချိန်က အများသူငါ သာမန်ကောင်လေးတွေထက်တော့ အနည်းနဲ့အများသာလွန်ထူးကဲခဲ့ တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

လူငယ်လေး ‘သောမတ်’ က စမ်းသပ်မှုတွေ စက်ပစ္စည်းကိရိယာ တွေကြားထဲ ကျင်လည်နေပြီး ဒီစက်မှုပညာနဲ့ နည်းပညာတွေက အနောက် အလယ်ပိုင်းဒေသရဲ့ ကောင်လေးအတွေ့အကြုံတွေမှာ ရိုးရိုးသာမန် အစိတ်အပိုင်းအဖြစ်သာ ရှိပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ သူ့ကိုပိုင်းခြားလိုက်တာက သူ့ရဲ့စိတ်ခွင်ချထားမှု နဲ့ မောင်းနှင်မှုတို့ပါပဲ။ သူ့ရဲ့စပ်စုမှုကို ဘယ်တော့မှမရပ်ဆိုင်းခဲ့ဘူး။ ကြေးနန်းရိုက်ခြင်းပညာအတွက် သူ့ရဲ့လေ့လာမှုတွေကို တစ်မြို့ပြီး တစ်မြို့ရထားစီးပြီး ခရီးလှည့်ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်သင်ကြားရေးနဲ့ တီထွင်ရေးတို့ကို မရပ်မနားလုံးပန်းခဲ့ပါတယ်။

ဒါဝင်ရဲ့ ဂန္ထဝင်ကျမ်း "The Origin of Species" (မျိုးစိတ်တို့၏ မူလအစ) အတွက် ကွင်းထဲမှာ အသင်းအဖွဲ့လုပ်ငန်းတွေ နှစ်များစွာ လုပ်ခဲ့ရတယ်။ အပေါင်းအသင်းတွေ လမ်းညွှန်ဆရာသမားတွေနဲ့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုတွေရာနဲ့ ချီခဲ့တယ်။ မူလကနဦးမူကြမ်းတွေ များစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရပြီး၊ ဘဝတာရဲ့ ထက်ဝက်လောက်ဒီကိစ္စမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့ ရတယ်။

“မိုးဇာတ်” ဟာ သူ့ရဲ့ ဒီနေ့ချီးကျူးနေကြရတဲ့ ဂန္ထဝင်လက်ရာ တွေ မတိုင်မီက ၁၀ နှစ်ကျော် အချိန်ခဲ့ရတယ်။

ဒီအခန်းက ရယူဆွတ်ခူးနိုင်မှုတွေထဲမှာပါတဲ့ တကယ့်အစစ်အမှန် ပစ္စည်းအမယ်တွေအကြောင်း တင်ပြသွားမှာပါ။

စိတ်ခွင်ချထားမှုနဲ့ ကျောင်းတွင်းရယူဆွတ်ခူးနိုင်မှု။

ကျောင်းသားတွေရဲ့ စိတ်ခွင်ချထားမှုကို သူတို့တွေ အငယ်တန်းက အထက်တန်း အကူးအပြောင်းကာလကတည်းက တိုင်းတာကြည့်ပါ။ ဒီအကူးအပြောင်းကာလက များစွာသော ကျောင်းသားတွေအတွက် ကြီးမားလှတဲ့ စိန်ခေါ်မှုကာလကြီးပါပဲ။

အလုပ်ကို ပိုခက်ခဲစွာ ကြိုးစားရတယ်။ ကျောင်းအမှတ်ပေါ်လီစီ တွေ ပိုကျပ်တည်းလာတယ်။ သင်ကြားရေးတွေ ပိုတစ်သီးပုဂ္ဂလဆန်လာ တယ်။

ကျွန်မတို့ရဲ့ လေ့လာမှုထဲမှာ ပုံသေစိတ်ခွင်ချမှုရှိတဲ့ ကျောင်းသား တွေသာ ကျဆင်းလာတတ်တာ တွေ့ရပါတယ်။ ကျောင်းရမှတ်တွေ ရုတ်တရက်ထိုးကျတတ်တယ်။ ၂ နှစ်တာကာလမှာ တဖြည်းဖြည်း ကျလာပြီး သေချာတာက ဆိုးသထက်ဆိုးလာတာပဲဖြစ်တယ်။ ကြီးထွား တဲ့ စိတ်ခွင်ချမှုရှိသူတွေသာ ၂ နှစ်တာကာလမှာ အမှတ်တွေ တိုးလာ ကြောင်းပြတယ်။

ကျဆုံးခြင်းရဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှုတွေကြားက ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချမှု ရှိသူတွေဟာ လေ့လာမှုအတွက် သူတို့ရဲ့ အရင်းအမြစ်တွေကို အရှိန် အဟုန်ထင်လိုက်ပါသေးတယ်။

“ဘာကလေး” က သင်္ချာဘွဲ့ရကျောင်းသား “ဂျော့ဒန်းဇစ်” ဟာ ခါတိုင်းလိုပဲ သင်္ချာသင်တန်းကို ကတိုက်ကရိုက်နောက်ကျပြီး ရောက်လာ

တယ်။ ကျောက်သင်ပုန်းမှာ ရေးထားတဲ့ အိမ်စာသင်္ချာပုစ္ဆာ ၂ ပုဒ်ကို ကူးသွားပြီး၊ နောက်ပိုင်း ဒီပုစ္ဆာ ၂ ပုဒ်ကို ပြန်စစ်ကြည့်တော့၊ ခက်ခဲ လွန်းတာတွေ ရပါရော။ ဒီပုစ္ဆာတွေ ဖြေရှင်းတွက်ထုတ်ဖို့ သူရက်ပေါင်း များစွာ အပတ်တကုတ် ကြိုးစားနေခဲ့တယ်။ အဖြေမပေါ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီသင်္ချာပုစ္ဆာ ၂ပုဒ်က အင်မတန်ထင်ရှားကျော်ကြားလှပြီး ယနေ့ထက်တိုင် အဖြေမပေါ်သေးတဲ့ ပုစ္ဆာတွေ ဖြစ်နေဆဲပါ။

အားထုတ်မှုနိမ့်ကျခြင်းကပ်ရောဂါ

ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားမှုမှာ ကျဆုံးရသူက ထာဝရဖြစ်နေတယ်။ များစွာသော ကြီးကောင်ဝင်ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ကျောင်းသားတို့က သူတို့အရင်းအမြစ်တွေ အရှိန်တင်လုပ်ကြတာ မဆန်းပေမယ့်၊ လေ့လာ ရေးအတွက် မဟုတ်ဘဲ၊ သူတို့အတ္တတွေကိုသာ ကာကွယ်ဖို့ဖြစ်နေခဲ့ တယ်။ သူတို့လုပ်နေတဲ့ အဓိကလမ်းတွေထဲက တစ်ခုကတော့ ဘာမှ မကြိုးစားဘဲ သက်သက်သာသာ ခိုနေဖို့ပါပဲ။ “ဆွန်နင်းဘတ်ဂ်” လို့ပေါ့။ “ကျောင်းမှာ ငါ့ရဲ့အဓိကပန်းတိုင်က ဖြစ်နိုင်သမျှ ခပ်လွယ်လွယ်လေး နေဖို့ပဲ။ ဒါဆို ဘာမှခက်ခဲစွာ ကြိုးစားနေစရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့” ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး လူတိုင်းထားလာကြတယ်။

အားထုတ်မှု နိမ့်ကျခြင်းကပ်ရောဂါက ကြီးကောင်ဝင်ဘဝက လူကြီးဖြစ်ဖို့ သူတို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ထုတ်ဖော်တဲ့နည်းလမ်းအဖြစ် မကြာခဏတွေ့ကြရတယ်။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေအတွက် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ကာကွယ်တဲ့နည်းလည်း ဖြစ်လာတယ်။

ပညာရေးမှူးကြီး “ဂျွန်ဟို” က ပြောတယ်။ “ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိတဲ့အဆိုးဆုံးကျောင်းသားတွေ၊ ကျွန်တော် တွေဖူးသမျှ အဆိုးဆုံး ကျောင်းသားတွေဟာ သူတို့ဘဝထဲ ကျောင်းပြင်ပမှာ ရင့်ကျက်၊ အသိဉာဏ်

ရှိ၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်လူတစ်ယောက်ကျောင်းက လူတွေလိုပဲ ဖြစ်ချင်ကြ
တယ်။ ဘာတွေမှားနေသလဲ။ ဒီလိုင်းတစ်လျှောက်မှာ တစ်နေရာရာမှာ
အသိဉာဏ်က ကျောင်းနေတဲ့ဘဝနဲ့ အဆက်အစပ်ပြတ်နေတော့တယ်”

သင့်ဦးနှောက်ကိုရှာတွေ့ခြင်း။

ကျွန်မရဲ့အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေတစ်ယောက်က သူ့ရေးထားတဲ့
ကဗျာတစ်ပုဒ်ဖြစ်လာရခြင်း ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ်ကို လာပြတယ်။ မိတ်ဆွေ
သူငယ်ချင်းရဲ့ ဒုတိယတန်းက ဆရာမ “မစ္စစ်ဘီယာ” က သူ့ကျောင်းသား
တွေကို တစ်ဦးကို စက္ကူရုပ်မြင်းတစ်ကောင်စီကျ ကိုယ်စီကိုယ်င
ဖြတ်ညှပ်ခေါက်လုပ်ခိုင်းတယ်။ ကျောင်းသားတွေအရေအတွက် အတိုင်း
ရှိသမျှ မြင်းရုပ်တွေကို ကျောက်သင်ပုန်းအထက်မှာ တန်းစီချထားပြီး
ကိုယ့်နာမည်နဲ့ ကိုယ့်မြင်းရုပ်ကို မှတ်ထားခိုင်းတယ်။

“မင်းတို့ရဲ့မြင်းရုပ်တွေက မင်းတို့ဦးနှောက်တွေ မြန်သလောက်မြန်
ကြတယ်။ မင်းတို့တစ်ခုခု သင်လို့တတ်သွားရင်၊ မင်းမြင်းရုပ်က ရှေ့
တစ်လှမ်းတက်လာလိမ့်မယ်။

ကျွန်မသူငယ်ချင်းက ဦးနှောက်အကြောင်း သိပ်သေသေချာချာ
မသိပါဘူး။ သူ့အဖေက အမြဲတမ်းပြောတတ်တယ်။ “မင်းပါးစပ်က
သိပ်ကြီးလွန်းနေတယ်။ မင်းကိုယ်ပိုင်ကောင်းဖို့အတွက် ဦးနှောက်
ကတော့ သေးလွန်းနေတယ်” တဲ့။

သူ့ရဲ့ မြင်းရုပ်ကစတဲ့နေရာမှာပဲ ရပ်နေခဲ့တယ်။ လူတိုင်းရဲ့ ဦး
နှောက်တွေက သင်ယူရေးမြင်းပြိုင်ပွဲနဲ့ ပေါင်းစပ်လိုက်တယ်” အထူးသဖြင့်
အတန်းမှာ စာအတော်ဆုံးပါရမီရှင်တွေ ဖြစ်ကြတဲ့ “ဟန့်ခ်” နဲ့ “ဘီလီ”
တို့ ၊ ယောက်က ခုန်ခုန်ပြီးတက်သွားတာ လူတိုင်းရဲ့ရှေ့ဆုံးရောက်သွား
ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မသူငယ်ချင်းကတော့နေရာက တက်မလာပါ။

ဘူး။ သူ့ကျွမ်းကျင်မှုတွေ တိုးမြှင့်ဖို့ ကော်မစ်ကာတွန်းရုပ်ပြစာအုပ်တွေကို မအေနဲ့အတူ ဖတ်နေတယ်။ သူ့အဘွားနဲ့အတူ ကစားလိုက်တဲ့အခါ အမှတ်တွေ ထပ်ထပ်တက်သွားပါတော့တယ်။

“တစ်ခဏချင်း ကျွန်တော့်မြင်းပိန်လေး၊
လေပွေ့သလို ရှေးတိုးတက်လို့သွား
သူ့ကို ရပ်တန့်နိုင်သူရယ်လို့
ဘယ်သူမှမရှိ။
ရက်သတ္တပတ်တွေ၊ လတွေကျော်လာစဉ်၊
သူတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရှေ့ကို
ကျော်တက်လို့ရှေ့ကိုသွား၊
နောက်ဆုံးဆောင်းနှောင်းဝသန်မှာ
‘ဟန်ခဲ’ နဲ့ ‘ဘီလီ’ တို့က ရှေ့ဆုံးကို တက်လာ
လေ့ကျင့်ခန်းလေးနည်းနည်းနုတ်လိုက်ရုံနဲ့
ကျောင်းအဆင်းခေါင်းလောင်းကအထိုး
ငါ့မြင်းနိုင်ပြီ “နှာတစ်ဖျား” နဲ့ပေါ့၊
ဒီမှာပဲ ငါ့မှာ ဦးနှောက်တစ်ခုရှိတာ ငါသိရပြီ၊
ငါ့မြင်းက သက်သေပြလိုက်ပါပေါ့။ ။
“ပေါလ်ဝေါ့မင်း”

ကောလိပ်ကျောင်းပညာရေးသို့ပြောင်းရွှေ့လာခြင်း။
ကောလိပ်ကျောင်းဆိုတာ အထက်တန်းအဆင့် ဦးနှောက်ရှိတဲ့
ကျောင်းသားတွေကို အတူတူပစ်ချလိုက်ရာနေရာပါပဲ။
ဒီမှာလည်း ကျွန်မတို့ထပ်တွေ့ရတာက ကြီးထွားတဲ့စိတ်ခွင်ချထား

မှုရှိသူတွေက သင်တန်းတစ်လျှောက်ရမှတ်တွေ ပိုကောင်းအောင်လုပ်နိုင်ကြတာပဲ ဖြစ်နေတယ်။ တချို့စာမေးပွဲတွေ သူတို့ညံ့သွားရင်တောင် နောက်တစ်ကြိမ်မှာ ပြန်ကန်ပြီး တက်လာနိုင်ကြသေးတယ်။ ပုံသေစိတ်ခွင်ချသူတွေက ညံ့သွားတဲ့အခါ လက်လျှော့သွားတတ်ကြရဲ့။

လေ့လာသင်ယူရေးက နည်းလမ်းတွေ များစွာရှိပါတယ်။ ကျောင်းသားအများစုရဲ့ လေ့လာပုံက “ဒီလိုပါ၊ သူတို့ဖတ်စာအုပ်နဲ့ မှတ်စုတွေ စဖတ်ကြမယ်။ စာအုပ်ထဲက စာတွေ အမှန်တကယ်သဘောပေါက်ဖို့ သိပ်ခက်ခဲနေရင်၊ ဒီအတိုင်း အလွတ်ကျက်မှတ်ဖို့ လုပ်လိမ့်မယ်။ တံမြတ်လှည်းတဲ့စုတ်တံကိရိယာ (Vacuum Cleaner) လိုဘာမသိ၊ ညာမသိမှတ်ဉာဏ်ထဲကအကုန်စုပ်သွင်းလိမ့်မယ်။ ဒီပုံစံက ပုံသေစိတ်ခွင်ချထားသူတွေရဲ့ လေ့လာပုံ လေ့လာနည်းပါပဲ။

ကြီးထွားတဲ့ စိတ်ခွင်ရှိသူတွေကတော့ သင်ယူရေးနဲ့ မောင်းနှင်ရေးတို့ကို လုံးဝတာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြတယ်။ စဉ်းစားရကျပ်တဲ့ သင်ခန်းစာတွေဖတ်ရရင်၊ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ရှာတယ်။ သင်ခန်းစာရဲ့ စည်းမျဉ်းတွေ ပြန်ကြည့်တယ်။ ဒီစာတွေ အပြည့်အဝနားလည်တဲ့ အထိ အမှားအယွင်းတွေကျော်လွှားသွားတယ်။

သင်တန်းပို့ချချက်တွေ ခြောက်ကပ်ခက်ခဲလာရင် သူတို့ရဲ့ မောင်းတင်ချက်တွေ ဆုံးရှုံးသွားရမယ့်အစား သင်ကြားပို့ချချက်အပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုတွေ ဆက်လက်ထိန်းထားတယ်လို့ သူတို့ကိုယ်တိုင်က ပြောပါတယ်။ “ကျွန်တော်ဆက်လေ့လာသင်ယူဖို့ကို ဆက်လက်မောင်းတင်ထားပါတယ်” လို့ ဆိုတယ်။

လူတိုင်းကို ညီတူမျှတူ ဖန်တီးထားသလား။
ဘုရားသခင်က ကလေးတွေကို ညီတူမျှတူဖြစ်အောင် ဖန်တီးခဲ့

ပါသလား။ မဟုတ်ပါဘူး။ တချို့ကလေးတွေမှာ သာမန်ထက်ထူးကဲတဲ့ ခြားနားချက်တွေပါလာတတ်ပါတယ်။ “လက်ဆောင်မွန်ရထားတဲ့ ကလေးများ” (Gifted Children) စာအုပ်ရေးသားခဲ့သူ “အီလန်ဝင်းနား” က သူ့ရဲ့စာအုပ်ထဲမှာ အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင်မှ ထူးချွန်မှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အံ့မခန်းနိုင်တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ ဖော်ပြထားတယ်။ မြင့်မားလွန်းတဲ့ အရည်အချင်းတွေ စွဲလမ်းဖွယ်ရာ စိတ်ဝင်စားမှုတွေနဲ့အတူတူ မွေးဖွားလာပုံရတဲ့ ကလေးတွေပါ။ ဒီကလေးတွေက သူတို့စိတ်ဝင်စားရာ နောက်ကိုသာ အဆက်မပြတ်၊ မရပ်မနားလိုက်နေကြတယ်။ နောက်ဆုံး အံ့ဩစရာကောင်းအောင် ပြီးမြောက်အောင်မြင်နေကြလေရဲ့။

“မိုက်ကယ်” ဆိုတဲ့ လသားအရွယ်ကတည်းက စာအက္ခရာလုံးတွေ ဂဏန်းနံပါတ်တွေနဲ့ ဆော့ကစားရတာကို ကြိုက်တယ်။ အက္ခရာတွေ ဂဏန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်သမျှ သူမေးတာတွေကို သူအမေက ဒိုင်ခံဖြေနေရတယ်။ သူလေးလသားအရွယ်မှာ “အမေ ညစာဘာနဲ့စားရမလဲ” လို့ပြန်မေးတတ်နေပြီ။ ၁၀ လသားအရွယ်မှာ စူပါမားကက်က ပစ္စည်းအမည်တွေ ဈေးနှုန်းတွေ ဖတ်တတ်နားလည် တတ်နေပြီ။ ၃ နှစ်သားရောက်တော့ အက္ခရာသင်္ချာတွေ တွက်တတ်ရုံသာမက အက္ခရာသင်္ချာစည်းမျဉ်းဥပဒေတွေတောင် ရှာဖွေတွေ့ရှိလိုက်သေးတယ်။ နေ့စဉ်သူ့အမေအလုပ်က အိမ်ပြန်လာတိုင်းဆွဲခေါ်လို့ သင်္ချာစာအုပ်ပေးပြီး “ကဲ-ဖေဖေရေ၊ အလုပ်လုပ်ကြရအောင်” လို့ အဖော်ညှိတတ်တယ်။

“မိုက်ကယ်” ဟာ ထူးကဲတဲ့ အရည်အချင်းတစ်ရပ်နဲ့ စရတာဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်မရဲ့သဘောအရ သူ့ရဲ့ထူးခြားအထင်ပေါ်ဆုံးလက္ခဏာကတော့ သင်ယူမှုနဲ့ စိန်ခေါ်ချက်တို့ကို အလွန်အကျူးချစ်မြတ်နိုးနေတာပဲဖြစ်တော့တယ်။ လူများစုယုံကြည်နေတာက “လက်ဆောင်မွန်” က သူ့ဟာသူအရည်အချင်းဖြစ်နေတယ်တဲ့။ ဒီအရည်အချင်းကို အဆက်